

**Výroční zpráva za školní rok
2009 / 2010**

Gymnázium, Český Krumlov

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI ŠKOLY ZA ŠKOLNÍ ROK 2009/2010

**dle zákona č. 561/2004 Sb. a vyhlášky č. 15/2005
ve znění pozdějších novel**

Název školy: Gymnázium, Český Krumlov

Identifikátor zařízení: 600 008 231

IČO: 00 583 839

Sídlo školy: Český Krumlov, Chvalšinská 112

Telefon: 380 711 349

Fax: 380 711 709

E-mail: info@gymck.cz

www.gymck.cz

**Zřizovatel školy: Jihočeský kraj se sídlem v Český Budějovicích,
U Zimního stadiónu 1952/2**

Ředitelka školy: Mgr. Jana Cipínová

Školská rada: předseda Ing. Josef Hermann

30. červen 2010

OBSAH

1) Úvod	3
2) Medailónek Václava Pechy.....	4
3) Charakteristika školy	9
4) Přehled oborů vzdělání.....	10
5) Kronika školního roku	13
6) Údaje o pracovnících školy.....	18
7) Údaje o přijímacím řízení.....	21
8) Přehledné údaje o výsledcích vzdělávání.....	22
9) Údaje o účasti školy v soutěžích a olympiádách a výsledcích.....	23
10) Údaje o mimoškolních aktivitách	26
11) Údaje o Školské radě a sdružení rodičů	26
12) Údaje o hospodaření.....	28
13) Granty, dary	29
14) Kontroly a jejich výsledky	29
15) Vzdělávání pedagogů	30
16) Seznamy tříd	31 - 64
17) Galerie	45 - 60
18) Údaje o aktivitách a prezentaci školy na veřejnosti	65 - 104

ÚVOD

Jana Cipínová, ředitelka

Vážení přátelé,
předkládáme Vám výroční zprávu Gymnázia v Českém Krumlově za školní rok 2009/2010. V tomto školním roce mělo gymnázium 18 tříd se 490 studenty, na domově mládeže bydlelo 46 studentů. Součástí školy je školní výdejna obědů s kapacitou 400 obědů denně. Škola má velmi dobré personální i materiální podmínky pro to, aby poskytla svým studentům střední vzdělání a školské služby se vzděláváním související.

Cílem středního vzdělávání je podle školského zákona rozvíjení vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot získaných v základním vzdělávání. Střední vzdělání je důležité pro osobní rozvoj jedince, poskytuje žákům obsahově širší všeobecné vzdělání a upevňuje jejich hodnotovou orientaci. Vytváří předpoklady pro plnoprávný osobní a občanský život, samostatné získávání informací a celoživotní učení a pokračování v navazujícím vzdělávání.

Školský zákon uložil školám vytvořit vlastní školní vzdělávací programy (ŠVP) podle rámcových vzdělávacích programů. Naše škola zpracovala vlastní program pro základní vzdělávání, tedy pro nižší stupeň gymnázia. Podle tohoto školního vzdělávacího programu jsme zahájili výuku v primě od 1.9.2007. Podle školního vzdělávacího programu pro vyšší stupeň gymnázia se vzdělávají od září 2009 první ročník a odpovídající ročníky víceletého gymnázia.

Gymnázium v Českém Krumlově vyučuje ve ostatních třídách podle dobihajících učebních dokumentů platných pro gymnázia a podle vlastního učebního plánu pro šestileté studium s poměrně širokou nabídkou volitelných předmětů. Studenti mohou sami ovlivnit své studijní zaměření. Výuka je doplňována aktivitami, které připravují pedagogové nebo jejichž podnětem je dění v Českém Krumlově a v regionu. O výsledcích a přínosu našeho snažení se dočtete v samostatných člancích. Tato výroční zpráva je tak jedním z nástrojů autoevaluce ve smyslu školského zákona.

Ve výroční zprávě o činnosti školy jsme se snažili zaznamenat všechny podstatné události školního roku, a to podle vyhlášky č. 15/2005. Kromě předepsaných údajů doplňujeme výroční zprávu přílohami, které připravili učitelé nebo studenti gymnázia.

Věříme, že i letošní vydání výroční zprávy bude dobrým zdrojem informací pro zřizovatele, odbornou i zainteresovanou veřejnost.

„ROK V AFGHÁNISTÁNU JE MAXIMUM,“ říká Václav Pecha

Rozhovor s redaktorkou ČT24 Danielou Drtinovou jsme převzali do naší výroční zprávy s laskavým svolením pana Václava Pechy. Ten navštěvoval českokrumlovské gymnázium do roku 1990, pak pokračoval ve svých studiích v USA. O své práci v Afganistánu besedoval se studenty gymnázia na podzim 2009 u příležitosti Festivalu vojenských filmů.

VÁCLAV PECHA

Všichni vojáci i civilisté z druhého kontingentu provinčního rekonstrukčního týmu (PRT), kteří rok působili v afghánské provincii Lógar, už jsou doma v Česku. (Úkolem PRT v Afghánistánu je především rekonstrukce dopravní infrastruktury, vodního hospodářství, výstavba škol a zdravotnických zařízení). Do Čech se vrátil i bývalý šéf civilní části mise Václav Pecha, který se podobným humanitárním akcím věnuje prakticky celý život. Po vystudování Kolumbijské univerzity v New Yorku působil mimo jiné jako pracovník *Člověka*

v *tísni* v Kosovu nebo Íráku a pro americkou neziskovou organizaci *Mercy Corps* pracoval v Jižním Súdánu. O tom, jaké je to pomáhat v Afghánistánu, hovořil Václav Pecha v pořadu Interview ČT24 z 11. března s Danielou Drtinovou.

Kolik dní už jste doma?

Před čtrnácti dny jsme odlétali z Lógaru, takže jsme doma asi deset dní.

Nechybí vám Afghánistán? Jaké to je být teď v klidu? Je to velká změna?

Změna je to velká a příjemná. Neřekl bych, že mi Afghánistán chybí, na to je moc brzo. A samozřejmě jsou teď takové příjemné věci, že si můžete jít nakoupit, projít se parkem, drobnosti, které člověk v podstatě rok neměl.

Do Afghánistánu už se ani v příští rotaci nevrátíte? Neplánujete to, není to ve hře?

Ne. Rok zatím stačil. Teď jsou tam naši nástupci, kteří tam budou rok dále pracovat, a pak přijdou další. Ovšem neuvažujeme o tom, že bychom se vraceli na to samé místo. Jsou sice určité věci, na které si člověk vzpomene, ale celkově rok v takovéto oblasti je maximum a nedoporučoval bych nikomu, aby to zkoušel déle. Je to náročné na psychiku, musíte si dobře rozložit síly. Pro někoho, kdo pochází z civilního prostředí, je to skutečně obtížné.

Třetí kontingent už odjel. Vzpomenete si na to, co jste prožívali vy v prvních dnech?

Můžete říci, co tito lidé teď prožívají, jak se cítí? Jsme s nimi celkem v pravidelném kontaktu. Mají trochu výhodu, že už nastupují do něčeho, co je relativně zajeté, co funguje, už jsou nějak nastavené mantinely. My jsme začínali opravdu od píky, takže jsme si to museli tak trochu vymyslet. To mají trochu jednodušší. Jinak se ale každá nová a speciálně takováto zkušenost musí vstřebat. Naším kolegům bude samozřejmě nějakou dobu trvat, než se budou cítit silní v kramflecích.

Co v prvních dnech převládá za pocity? Stesk po domově, strach, úzkost...?
Měli jsme tolik práce, že jsme snad ani na to všechno neměli moc čas. Samozřejmě si člověk posteskne, ale komunikace v dnešní době není takový problém. Také jsme měli výhodu, ačkoliv jsme tam byli na rok, že jsme měli nějakou dovolenou.

Celý svůj profesní život se věnujete rozvojové a humanitární práci. Jakým tréninkem ale musejí projít civilisté, než mohou působit v takové provincii, jako je Lógar?
Lógar je celkem specifický. Prošli jsme dvěma tréninky. Jeden je přímo vojenský. My jsme například byli ve Vyškově, kde jsme dostali základní informace o tom, jaké to asi bude. Potom je civilní příprava. Ta se děje na Štířině, kde se připravuje na to, jakým způsobem se bude pracovat především v projektové části a co lze očekávat na afghánské straně.

Musela proběhnout nějaká speciální vojenská příprava? Dá se voják připravit na to, že na jeho základnu mohou večer padat rakety?

Na to se moc připravit nedá - všichni jsme byli překvapeni, když tam první rakety spadly. Je ale samozřejmě dobré o tom mluvit - připravit se na to, vědět, kde máte vestu, helmu, do jakého bunkru rychle zaběhnout. A co se týče bezpečnosti mimo základnu, o to se stará především armáda. To samé v podstatě platí i pro základnu jako takovou. Když k něčemu dojde, máme ještě ochránce přímo na základně. Zaplaťpánbůh se nic nestalo.

Každý rok obnovovaný tým má v Lógaru působit pět let. Už jste říkal, že déle než rok se to z mnoha důvodů vydržet nedá. Není ale na druhou stranu rok krátká doba? Místní lidé si zvyknou na jeden tým, začnou těm lidem důvěřovat, pak přijde rotace, vy odjedete a je to zase nanovo.

Udržení kontinuity je velmi důležité především v oblasti rozvojových projektů. Za půl roku nic neuděláte, za rok se to jakžtakž podaří nastavit. Velmi dbáme na udržení operační kontinuity. Takže jsme strávili docela dlouhý čas právě s našimi nástupci a předali jim to maximum, co jsme mohli. Rok je na Afghánistán, když se podívám na moje ostatní kolegy, kteří se vrací, docela dlouhá doba. Obměňování ve vojenské části i mezi nevládními organizacemi je podstatně častější. Takže rok je maximum. Jinak v Lógaru si místní na naše nové kolegy zvyknou rychle. Vědí, proč tam jsou. A nemyslím si, že by se jim po nás nějak moc stýskalo.

Jak to? Nebyly vztahy dobré?

Byly samozřejmě skvělé, ale život jde dál. Školy se staví a voda teče...

Jak jste vytipovávali, kde a jak budete pomáhat? Jak vypadá proces přípravy?
Existuje několik dokumentů, které vytvořila afghánská vláda. Jedním z nich je jakási pětiletka rozvoje. Z toho vychází provinční rekonstrukční plány - každá provincie má svůj daný plán, svůj seznam priorit. To pak tvořilo základ, od kterého jsme se mohli odrazit. Takže si nepředstavujte, že jsme jeli a z autobusu rozhodli, že tady něco opravíme. Má to jasně daná pravidla, kterých se držíme. Také samozřejmě dbáme na to, abychom měli podporu komunity, kde se daný projekt realizuje. To je velmi důležité. Takže zhruba víme, co dělat, ale vždy chceme od komunity slyšet, že to opravdu chtějí.

Asi je třeba zajistit i nějakou spoluúčasť na výstavbě i to, aby místní udržovali projekty nadále v chodu. Jak se to dá zajistit?

Udržitelnost jakéhokoliv projektu v Afghánistánu i kdekoli jinde je nejdůležitější část. Postavit školu je docela jednoduché, složitější je dbát na to, aby se za dva roky nerozpadla, aby tam byli učitelé, kteří dostávají zaplacení atd. Přístupovali jsme k tomu tak, že jsme se už od začátku maximálně snažili s místní komunitou navázat velmi přátelské vztahy. Snažili jsme se jim vnuknout nejen pocit participace a rozhodování o tom, co budou chtít, ale také pocit vlastnictví. Takže aspoň polovina lidí, kteří pracují třeba na stavbě školy, musí být z místní komunity. Tím se podílejí na stavbě něčeho vlastního, a proto doufám, že si to nenechají spadnout na hlavu. Rok je ale zatím velmi krátká doba na to, abychom zjistili, jestli to nějakým způsobem funguje.

Takže se zpětně kontroluje, zda to funguje?

Samozřejmě, stavbu předáme a potom, pokud je to v našich silách, nadále pečujeme o to, aby se nějakým způsobem vláda jako taková o to mohla postarat.

Ve vašem týmu byli v civilní části tři inženýři, bezpečnostní expert, expertka na média a expertka na zemědělství. Nedovedu si představit, co může česká expertka na zemědělství naučit lidi v zemi, kde se lidé žijí zemědělstvím po tisíciletí.

Provinciální rekonstrukční tým není ustanoven pro to, abychom Afghánce něco učili, to v žádném případě. Naopak jsme se často učili od nich. Jde spíš o to pomoci se jim vrátit do nějakých kolejí. Pomoci jim především finančně rozjet některé věci, na které sama provinciální nebo centrální vláda nemá. A tím je nějakým způsobem zainteresovat a vrátit nazpátek k tomu, co mají. Třeba irigační kanály si kopají a udržují už 1500 let. Teď jde o to, že na to nemají, anebo jsou prostě po válce možnosti velmi malé. Takže v podstatě doplňujeme, nikoliv suplujeme, schopnost provinciální vlády, aby se o své občany lépe starala.

Takže jde spíš o to napravovat poničenou infrastrukturu Dobře, tomu rozumím. Co ale dělá třeba expertka na média?

Expertka na média měla několik funkcí. Jednak se zajímala o podporu místních médií. A potom samozřejmě dbala na to, aby se o naši práci vědělo nejenom v Afghánistánu, ale také v České republice.

Jaká je práce s médii v místě?

Po pádu Talibanu existoval v Afghánistánu jeden nebo dva televizní kanály a velmi omezený počet rádií. V dnešní době jsou to stovky privátních rádií, která mají velmi velkou poslechovost.

To vzniklo třeba i právě díky spolupráci s vámi?

Nepřišli jsme a neřekli, že jim tam postavíme rádiovou stanici. Ty věci existují. Rádio je nejpoblábnější médium, protože je velmi nenáročné. Televize už přece jenom vyžaduje více elektriky. A lidé také neumí tolik číst, aby si přečetli noviny. Od začátku jsme se snažili najít perspektivní rádiové stanice, které si díky malým finančním možnostem nemohly dovést lepší transmitter nebo kvalitní kameru. Takže jsme se snažili podpořit materiálně to existující, nikoliv radit, jak to mají dělat.

Snažím si představit situaci, kdy osm expertů přijíždí do nějaké vesnice a v zádech má 200 vojáků. Jak na to lidé reagují? Opravdu věří tomu, že jim přijíždíte pomoci? Nám se nikdy nepodařilo, aby všech osm expertů vyjelo, protože někdo musí vždy zůstat na základně. Chvilku nám trvalo, než jsme si s Afghánci na sebe takzvaně zvykli. Afghánci jsou ale velmi vnímaví a velmi rychle pochopili, že hlavní funkce Čechů je pomáhat a že nemáme žádné jiné širší geopolitické cíle, které by jim nějak vadily.

Nejsme pro ně mentálně těmi vetřelci ze Západu?

To jsem necítil. A po tom roce, když se koukám nazpět, bych řekl, že jsme byli přijímáni velmi otevřeně. Speciálně když Afghánci zjistili, co vlastně můžeme přinést. Vráťím se k tomu, jak reagují, když vidí obrněné auto, mnoho vojáků a jednoho civilního inženýra. Od začátku jsme měli v Lógaru takovou kampaň právě skrze rádia. V té jsme Afgháncům říkali, co jsme zač a že se může stát, že nás uvidí. Vysvětlovali jsme, že když se valí ta vojenská auta, neznamená to, že se bude střílet, ale že opravdu jen vezou inženýry, aby se podívali na danou stavbu, ať je to škola nebo irigační kanál. Afgánci to velmi rychle pochopili. Další, na co jsme dávali velký pozor, bylo, že jsme se vždy snažili konkrétní komunitu dopředu informovat o tom, že se tam v dohledné době můžeme přijet podívat. Takže to nebylo tak, že by nás viděli úplně poprvé a říkali si, že se něco blběho stane.

Ve 32 afghánských provinciích působí 26 provinčních rekonstrukčních týmů. Provincie Lógar o rozloze 395 kilometrů čtverečních leží asi 60 kilometrů na jih od hlavního města Kábulu. Lógar je rozdělen do 7 distriktů, centrem je Pulí Alam. Pořád je v Lógaru stejně nebezpečno, jako bylo dřív. Podle vojáků se každý týden opakovaly slabé nebo silné raketové útoky. Žádný obrát k lepšímu nenastal?

Nesouhlasil bych úplně s tím, že je Lógar nebezpečný nebo více nebezpečný, než byl. Je třeba vzít v úvahu roční dobu. Zima je většinou klidnější, neboť Taliban a ostatní protivládní složky se stahují do teplejších krajů, přezbrojují, musí si také odpočinout. Takže jsme těsně před zimou viděli určitý útlum a prožili v podstatě velmi klidné tři měsíce až někdy do konce února. Teď s tím, jak odejde sníh, přijde Taliban a možná se to znovu trochu zhorší. Ale nerad bych, abyste si mysleli, že je Lógar v nějakém nebezpečném pruhu, který se nedá zlepšit.

Ale zřejmě jsou tam enklávy, kam jste ani vy jako členové rekonstrukčního týmu nemohli?

Jedná se o jeden jižní distrikt jménem Charvar. Od začátku víme, že je to místo, kde Taliban celkem čile působí, a proto jsme se tam ani nikdy nesnažili nějakým způsobem dostat.

Jak se místní lidé, kteří s vámi spolupracují, chrání před Talibanem? Jak je chrání místní komunita? Jak vlastně fungují vazby mezi nimi?

I kdybychom byli dalších dvacet let v Afghánistánu, byl by skoro nad lidský úkol poznat, naučit se a pochopit tyto drobné vazby. Zažili jsme dvě skupiny Afghánců. Jedni s námi naprosto otevřeně spolupracovali a neměli problém chodit na základnu. Druzí byli trošku opatrnější. Pamatují si třeba, že jsme nabízeli čaj a vodu, a oni nám říkali, že vodu si vzít nesmí, protože kdyby je někdo někde viděl, bylo by jasné, že se s námi bavili. Takže lidé si dávají pozor. Vědí, že se může také stát, že jeden den odjedeme a Taliban jim to spočítá. Vazba na Taliban je tedy něco, co jsme neměli možnost vůbec prozkoumat, dostat se tak hluboko. Jinak lidé především na vládní úrovni, se kterými jsme jednali, byli vždy velmi otevření a problém spolupracovat s námi jako s civilní složkou neměli.

Až na začátku února schválila Poslanecká sněmovna přepracovaný plán zahraničních misí. V jeho rámci budou na konci roku staženi čeští vojáci v operaci Trvalá svoboda. Jak jste v Afghánistánu vnímali tyto třenice v českém Parlamentu?

Samozřejmě jsme to vnímali, protože kdyby nedošlo ke schválení, týkalo by se to i civilní části a všech projektů, které jsme tam za ten rok byli schopni nějakým způsobem nastavit. Takže nás to zajímalo převelice a jsme rádi, že to dopadlo, jak to dopadlo.

Nebyly třenice v českém Parlamentu trochu jak z jiné planety z pohledu z Afghánistánu?

Neměli jsme zase tolik času, abychom se tomu tak věnovali. Věděli jsme ale, že by bylo velmi nepříjemné, kdyby k tomu došlo. Nicméně jsme věřili ve zdravý rozum, který se nakonec dostavil. Nikdy jsme se nepřipravovali na to, že bychom měli sbalit kufry a Lógar opustit a s ním i naše rozjeté projekty a naše afghánské kolegy. To jsme si nikdy moc nepřipouštěli.

Velitelem třetího kontingentu, který teď nově odjel do Afghánistánu, je Petr Procházka. Na starosti má 275 mužů a žen. Co byste jim vzkázal, popřál?

Jak vojenské, tak civilní složce, protože to je vsutku jeden tým, kde se jeden bez druhého neobejde, hodně štěstí, málo útoků ze strany Talibanu a pevnou vůli.

(redakčně kráceno)

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Gymnázium v Českém Krumlově je zřízeno jako příspěvková organizace s právní subjektivitou. Bylo zařazeno do sítě škol Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky dne 3. 7. 1996 pod čj. 20 092/96-60-04. Součástí školy je školní jídelna - výdejna a domov mládeže. Zřizovatelem je Krajský úřad Jihočeského kraje. Gymnázium má živnostenský list pro pořádání kurzů, kopírování a další doplňkovou činnost.

Ke dni 15. 9. 2009 navštěvovalo Gymnázium v Českém Krumlově 490 studentů. V gymnáziu bylo 18 tříd (6 tříd šestiletého, 4 třídy čtyřletého a 8 tříd osmiletého studia). V domově mládeže bylo ubytováno 46 studentů.

Výkonové ukazatele:

- průměrný počet žáků ve třídě je 27,2
- průměr. počet žáků na pedagoga 12,89

Spádovým obvodem Gymnázia v Českém Krumlově je území bývalého okresu Český Krumlov. Zvláštními místními podmínkami je velká rozloha okresu a řídké osídlení. Studenti, kteří bydlí ve Vyšším Brodě, Loučovicích, Frymburku, Horní Plané, ale také ve Velešíně nebo v dalším menších místech okresu a musí denně dojíždět, jsou znevýhodněni velkými ztrátami času, dojíždění je náročné i z hlediska vynaložených finančních prostředků. Do gymnázia dojíždějí také žáci z okresu České Budějovice.

Vybavení školy je na velmi dobré úrovni a neustále je zlepšujeme. Škola má třicet učeben. K dispozici jsou speciální učebny pro výuku chemie, fyziky, biologie, zeměpisu, dějepisu, základů administrativy, hudební výchovy, výtvarné výchovy, tři učebny výpočetní techniky napojené na internet. Gymnázium má dále přednáškový sál s multimediálním vybavením pro 100 posluchačů, tělocvičnu a posilovnu. Pro studenty je po celý den přístupná studovna s připojením na internet (rychlost 8000 kbps). Ve škole funguje vnitřní síť, na které mohou zaměstnanci i studenti najít mnoho užitečných informací (rozvrh hodin, rozpis zastupování, formuláře apod.) a hlavně zde mohou mít uložené učební materiály.

Ve škole je celkem 15 učeben s moderní výukovou technikou (možností prezentace a reprodukce video- nebo DVD nahrávek a didaktických materiálů), a to pro výuku všech předmětů. Škola plánuje v modernizaci vybavování učeben nadále pokračovat.

V roce 2009 ve škole byla z prostředků OPŽP se spoluúčastí Jihočeského kraje provedena výměna všech oken (investice cca 11 mil. Kč; spoluúčast školy 1,5 mil. Kč prostřednictvím Fondu rozvoje školství). Dále byly dokončeny laboratoře chemie a fyziky z prostředků Regionálního operačního programu (viz loňská výroční zpráva) a škola obdržela z projektu Jihočeského kraje dvě interaktivní tabule (byly umístěny v učebně dějepisu a hudební výchovy).

S těmito akcemi souvisely další práce hrazené z rozpočtu školy: malování prostor, práce podlahářské, rekonstrukce rozvodů vody, plynu, el. proudu a vzduchotechniky, doplnění žaluzií. V červenci 2009 došlo k havárii na vodovodní přípoje (opotřeбенí materiálů trubek pod základy budovy) – havárie byla vyřešena ve spolupráci s VaK Český Krumlov.

Provozní náklady poskytoval škoie Jihočeský kraj zatím v dostatečné výši, i když v roce 2009 došlo poprvé ke krácení provozních výdajů.

Neinvestiční výdaje, tzv. přímé výdaje (učební pomůcky, cestovné), jsou přidělovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Výše přímých výdajů z MŠMT je však nadále nízká a neumožňuje škole žádný větší rozvoj, zejména nákup moderních učebních pomůcek z této kapitoly.

Gymnázium v Českém Krumlově má učitelskou knihovnu s odbornou literaturou (vede Martina Tomešková), dále knihovnu učebnic (vede Jaroslava Talířová) a žákovskou knihovnu, jejímž správcem je Martina Putschögllová.

PŘEHLED OBORŮ VZDĚLÁNÍ

V Gymnáziu v Českém Krumlově se vyučuje studijnímu oboru všeobecné gymnázium (KKOV 79-41-K/81, 79-41-K/61, 79-41-K/41) v denním studiu podle učebních plánů:

- a) 79-41-K/81 v primě, sekundě a tercii; 79-41-K/61 v 8.B, 79-41-K/41 v I. ročníku
- b) čj. 20 060/94-23, upravený čj. 25 048/95-21-23 šestileté gymnázium – dobíhající v 9. B
- c) čj. 20594/99-22 generalizovaný učební plán gymnázia s osmiletým studijním cyklem – dobíhající v kvartě
- d) čj. 20595/99-22 učební plán gymnázia se čtyřletým studijním cyklem – dobíhající v II. III. a IV. ročníku.

Prioritou výchovy a vzdělávání je příprava studentů ke studiu na vysokých školách, případně ke studiu vyšších odborných škol nebo pro výkon některých povolání. Povinnými a volitelnými předměty jsou všeobecné vzdělávací předměty stanovené učebním plánem gymnázia. Kromě povinných a volitelných předmětů se ve školním roce 2009/2010 vyučovalo nepovinným předmětům a kroužkům: latina, římsko-katolické náboženství, sportovní hry – florbal, karate, kroužek řízení motorových vozidel, sborový zpěv, chemie pro maturanty, příprava k talentovým zkouškám z Tv.

Gymnázium v Českém Krumlově se již několik let zaměřuje na vzdělávací a výchovné činnosti nad rámec učebních plánů. Ve školním roce 2009/2010 to byly následující aktivity:

- účast na projektu nadace Člověk v tísni - Jeden svět, Příběhy bezpráví (promítání filmů a besedy – V. Šnokhousová)
- turistický kroužek týkající se proměn krajiny – V. Dolanský
- filmový klub – Jiří Zeman
- účast na projektu Příběh města Český Krumlov v roce 2009 – M. Jakab
- studijní pobyty žáků - Gymnasium Untergriesbach – Michal Jungwirth, Gymnasium Leopoldinum – Ondřej Hlavačka
- ve škole hostovali 3 zahraniční výměnní studenti: Tabitha Gross a Rachael Stets z USA, Daniel Lucena Fonseca z Brazílie
- projekty podpořené z Dispozičního fondu – výměnný pobyt s Ludwigovým gymnáziem Straubing

- výměnné pobyty s partnerskými školami ve Francii, Slovinsku a Norsku
- studijní soustředění - týdenní pobyty tříd s výchovně vzdělávacím programem
- karate, florbal a šachy (volnočasové aktivity)
- spolupráce s deníkem Mladá fronta dnes – „Studenti čtou a píšou noviny“ (Martin Jakab)

Škola spolupracuje podle potřeby a zájmu s Centrem pro moderní výchovu (Center for Modern Education Praha), Alšovou jihočeskou galerií, Městskou knihovnou Český Krumlov, Regionálním muzeem Český Krumlov, Pedagogicko-psychologickou poradnou, Střediskem výchovné péče Spirála, CEV Šípek a Centrem pro pomoc dětem a mládeži v Českém Krumlově.

Protidrogovou prevencí a výchovou k zdravému životnímu stylu byla pověřena Alena Strašrybková. Škola má zpracovaný „Minimální program prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže“, který každoročně aktualizujeme. V této oblasti klademe velký důraz na práci třídního učitele a na další vzdělávání pedagogů.

Funkci výchovného poradce vykonává Milan Wohlgemuth; jeho činnost se nadále zaměřovala zejména na poradenství k volbě studia a na informace o přijímacím řízení na vysoké, případně vyšší odborné školy.

Škola se dále účastní exkurzí, besed, přednášek, výletů a výstav, studenti sami zorganizovali školní akademii - Mikulášskou.

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2009/10

- Od 26. 8. Přípravný týden
Opravné zkoušky
1. 9. Zahájení školního roku – vystoupení pěveckého sboru Vaganti v sále
Studijní soustředění III. ročníku v Itálii (M. Jakab, K. Bohoněk)
Souvislá pedagogická praxe – L. Muková (M-Tv), S. Lavičková (Šj-Aj)
2. 9. Ústní maturitní zkoušky v náhradním termínu
8. 9. 1. pedagogická rada
Úvodní třídní schůzky, zasedání Školské rady
Studijní soustředění 10. B – Podyjí (A. Strašrybková, V. Šnokhouseová)
- Od 14. 9. Úvodní studijní soustředění 8. B – camping Vltavan (I. Berková)
- Od 18. 9. Soustředění pěveckého sboru v Praze (Š. Kodýmová)
- Od 21. 9. Výměnný pobyt s Ludwigovým gymnáziem Straubing (J. Talířová, I. Šulistová)
- Od 29. 9. Úvodní studijní soustředění primy – Zadov (P. Draslar, S. Waldauf)
29. 9. Školní fotbalový turnaj
Exkurze 10. B do Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích
30. 9. Projekt „Les“ – tercie
Ukončení investiční akce „Výměna oken a zateplení střechy“
1. 10. Den plný prevence – družstvo z 9. B
Exkurze 11. B – Rodný dům Adalberta Stiftera v Horní Plané
- od 5. 10. Ekofilm – promítání filmů v Městském divadle
Přihlášky maturantů k seminární práci
6. 10. Schůzka studentské samosprávy
- od 9. 10. Výměnný pobyt ve Francii – Chalon sur Saone (I. Trestrová, A. Strašrybková, J. Cipínová)
- od 12. 10. Exkurze 13. B – Praha (S. Waldauf, V. Dvořáková)
Asistentická praxe – K. Valčuhová
16. 10. Přednášky pro dívky „S tebou o tobě“
- od 19. 10. Testování maturitních tříd – projekt VEKTOR (test z obecných studijních předpokladů, z češtiny a dalšího předmětu podle výběru studenta)
Výstava hub
23. 10. Slavnostní zahájení 14. ročníku projektu „Gastschuljahr in Bayern“ ve Vimperku
26. 10. Exkurze 8. B – Městská knihovna Český Krumlov
- 26.-27. 10. Dvoudenní exkurze 10. A – České Budějovice, Hluboká nad Vltavou
- 28.-30. 10. Podzimní prázdniny
5. 11. Exkurze do Prahy + návštěva divadelního představení (III. + kvinta)
- od 9. 11. Studijní soustředění 12. B – Praha (J. Pastorková, M. Jakab)

- 9.11. Nostrifikační zkouška
Soutěž v plavání – okresní kolo
- 10.11. 2. pedagogická rada
Schůzka studentské samosprávy
Informační odpoledne pro rodiče, schůzka HV SRPDŠ
- 11.11. Přírodovědný klokan – vědomostní soutěž
- 12.11. Festival filmů s vojenskou tematikou + beseda (Václav Pecha – viz medailónek v úvodu této výroční zprávy)
Návštěva kurzu češtiny z Untergriesbachu
- 17.11. Státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii
Vystoupení pěveckého sboru Vaganti před Národním divadlem v Praze – „Eversmiling Liberty“
- 18.11. Školní filmové představení – pro nižší stupeň film Home; pro vyšší stupeň film Protektor
- 19.11. Festival filmů Příběhy bezpráví – film Ó, ty černý ptáčku (téma: romský holocaust), spojeno s neseďenou (hostem PhDr. Eva Davidová)
Exkurze 9.A,B – vodní elektrárna Lipno
Okresní kolo v basketbalu – chlapci
- 20.11. Den otevřených dveří na VŠCHT – zájemci o studium, J.Kočanová
- od 23. 11. Zahájení inventarizace
Příprava školy na externí evaluaci – návštěvu České školní inspekce
- 24.11. Dějepisná olympiáda – školní kolo
Koncert k počtě sv. Cecílie - pěvecký sbor Vaganti v Hotelu Růže
- 26.11. Výchovný pořad Od Osvobozeného divadla k Semaforu
- Od 30.11. Zahájení inspekce – ČŠI
- 2.12. Vyhlášení výsledků literární a výtvarné soutěže v Městské knihovně
- 4.12. Sv. Mikuláš - 9.B
- 10.12. Školní akademie v Městském divadle – pořadatelem septima
Školení AV Media – jazyková laboratoř
- 14.12. Olympiáda v českém jazyce
- 16.12. Exkurze do Rakouska – Christkindl (8.B + němčináři z 9.A)
- 21.12. Exkurze II. ročníku do Jihočeského divadla České Budějovice
Exkurze oktávy - Vídeň
Program rozvoje komunikačních kompetencí v sekundě
- 22.12. Školní šachový turnaj
Odevzdání přihlášek k maturitní zkoušce
- Od 23.12. Vánoční prázdniny
- 12.1. Den otevřených dveří
Informační odpoledne pro rodiče, schůzka HV SRPDŠ

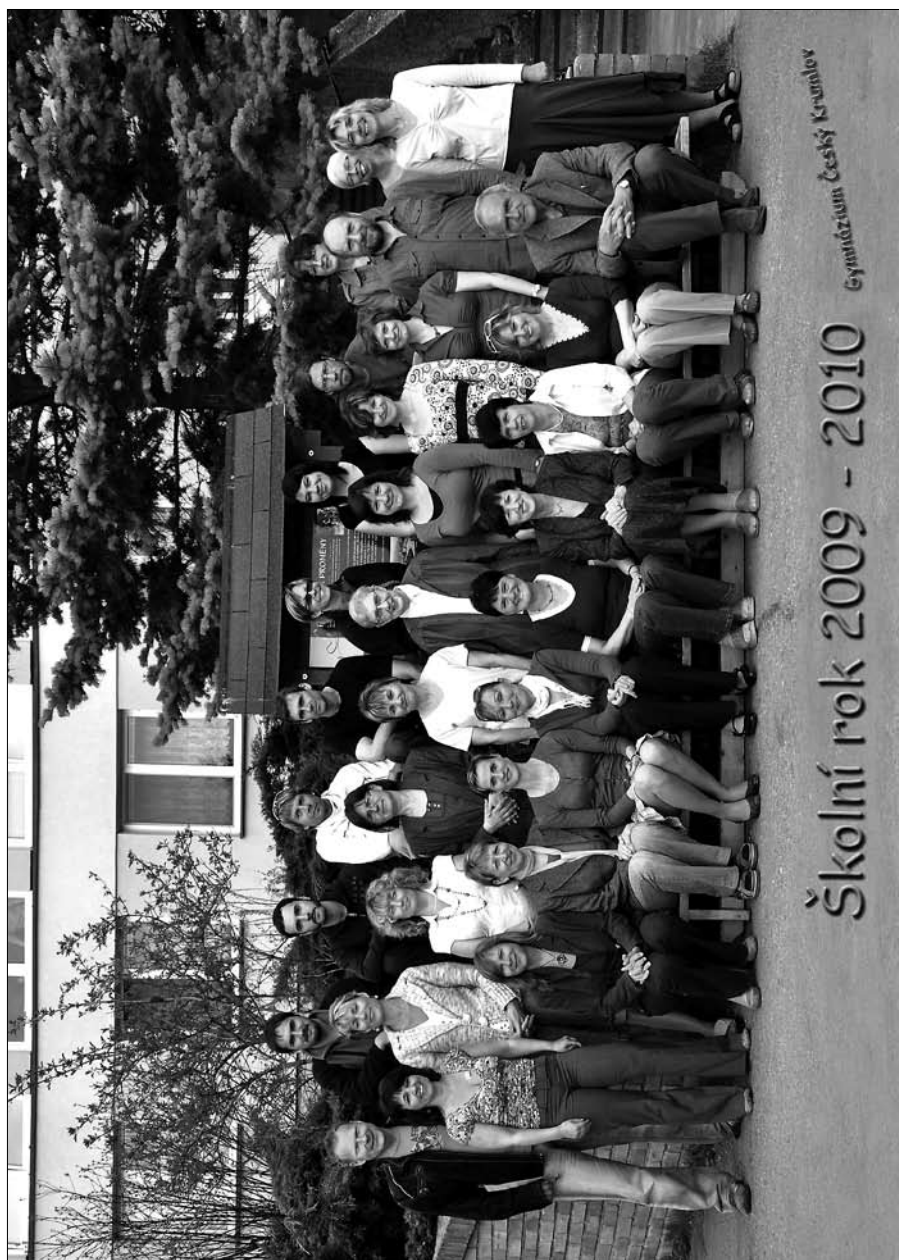
Zahájení realizace projektu S jazyky bez hranic – podpora poskytnutá z Operačního programu Vzdělání pro konkurenceschopnost

- 15.1. Prezentace České zemědělské univerzity Praha – Ing. Hana Hojková, absolventka naší školy
Maturitní ples oktávy
- Od 18.1. Lyžařské kurzy I. ročníku a sekundy – Hochficht, Rakousko
- 21.1. Klauzurní část matematické olympiády kat. B,C
Okresní kolo chemické olympiády v našich laboratořích
- 22.1. Maturitní ples 13.B
- 26.1. Školní florbalový turnaj
Instalace dvou interaktivních tabulí z projektu Krajského úřadu
Pololetní pedagogická rada
- 27.1. Školní florbalový turnaj – II. část
Exkurze do synagogy – Den památky obětí holocaustu
- 28.1. Vydání vysvědčení za I. pololetí
- 29.1. Jednodenní pololetní prázdniny
- Od 1.2. Lyžařský výcvikový kurz kvarty
- 5.2. Ples IV. ročníku
- od 8.2. Studijní soustředění tercie – SEV Stožec
Lyžařský výcvikový kurz 9.B – Hochficht
- 16.2. Školní kolo konverzační soutěže v angličtině
Schůzka studentské samosprávy
- 17.2. Proškolení učitelů dějepisu a HV v práci se smartboardy
- 18.2. Okresní kolo konverzační soutěže v angličtině - sál
- Od 22.2. Jarní prázdniny
- Do 5.3. První kolo přihlášek do volitelných předmětů
Odevzdání seminárních prací studentů
- 11.3. Sportovní a kulturní akce sexty za účasti rodičů a učitelů – utkání ve florbalu, výstava a dražba prací studentů
- 12.3. Představení Zkrocení zlé ženy (Městské divadlo – Prima sezóna; II.,11.A,B)
- 18.3. Festival Jeden svět – promítání filmů v kině Kotva České Budějovice
Matematický klokan
- 25.3. Školní přehlídka Středoškolské odborné činnosti
- 29.3. Exkurze kvinty do Prahy
- 31.3. Vyhodnocení výtvarné a literární soutěže „Ve zvířecí kůži“ – Alšova jihočeská galerie
Hluboká nad Vltavou
- od 1.4. Velikonoční prázdniny

- 6.4. 1. Písemná maturitní zkouška z českého jazyka – témata:
Včera jsem byl chytrý, proto jsem chtěl změnit svět. Dnes jsem moudrý, proto měním sám sebe. (úvaha)
2. Bůh nemůže být všude, proto stvořil matky.
Židovské příslovi (fejeton)
3. Setkání v létě (ličení)
4. „Toho, jež nezmohl nikdo, přemohl milostný cit.“
Walter (volný slohový útvar)
- 6.4. Školní filmové představení – film Katka (doporučeno MŠMT včetně metodických materiálů)
- 7.4. Exkurze do Bavorského národního parku – sekunda
- 8.4. Exkurze do Národního muzea Praha (výstavy Příběh planety Země; Kniže Václav, světec a panovník)
- 10.4. Přijímací zkoušky nanečisto
- 13.4. 4. pedagogická rada
Zasedání Školské rady – rozbor hospodaření, inspekční zpráva
Informační odpoledne pro rodiče, schůzka HV SRPDŠ
- 14.4. Setkání s učiteli a studenty partnerské školy z Tvedestrandu (Norsko)
- 18.4. Příjezd učitelů a studentů ze slovinského Slovenj Gradce
- 22.4. Přijímací zkoušky – I. termín I. kola
Koncert pěveckého sboru Vaganti v Hotelu Růž
- 27.4. Studentské volby 2010
Fotografování tříd
- 30.4. Workshop Music v Goethe-Zentru České Budějovice (12. B)
- 4.5. Komisionální zkouška z angličtiny
- 5.5. Pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování oktávy a 13. B
- 7.5. Poslední zvonění oktávy a 13. B
Vystoupení pěveckého sboru Vaganti na náměstí u příležitosti 65. výročí konce II. světové války
- Od 10.5. „Svatý“ týden
Výlet + exkurze II. ročníku do Itálie (V. Dvořáková, S. Waldauf)
- 13.5. Pohár rozhlasu
- 14.5. Poslední zvonění IV. ročníku
- Od 17.5. Ústní maturitní zkoušky
- 21.5. Projektový den – cvičná evakuace; další program s průřezovými tématy dle plánů třídních učitelů
- 28.5. Exkurze 10. A do Zlaté Koruny

- Slavnostní předání maturitních vysvědčení v Maškarním sále
- Od 30.5. Výměnný pobyt ve Slovinsku (sexta + 11. B)
- 1.6. Den otevřených dveří vojenského újezdu Boletice – Hodňov, Olšina (9. B)
- 3.6. Porada k integraci nevidomé žákyně – pracovnice Speciálního pedagogického centra České Budějovice
- 7.6. Exkurze + návštěva divadelního představení Revizor, Praha (8. B, kvinta a 12. B)
- 8.6. Informační odpoledne pro rodiče, schůzka HV SRPDŠ
- od 14.6. Sportovní kurz 12. B – Českokrumlovsko (lodě, jízdní kolo, pěší turistika)
- Od 21.6. Výjezdy, exkurze a kurzy tříd, třídnické práce:
prima, II., 12. B – přednášky, Regionální muzeum, výchovný koncert
sekunda – Lipensko
tercie – Karlštejsko
kvarta – Šumava
kvinta – Slovensko, Vysoké Tatry
sexta – Praha
septima – sportovně-turistický kurz (Českokrumlovsko)
8. B – Moravský kras
9. B – Třeboňsko
10. B – Český ráj
11. B – Podyjí, Pálava
I. – Český kras
III. – sportovně-turistický kurz (Českokrumlovsko)
- 24.6. Přípravný seminář pro účastníky 15. ročníku projektu „Gastschuljahr in Bayern“
- 28.6. Závěrečná pedagogická rada
30. 6. Vydání vysvědčení za II. pololetí

ÚDAJE O PRACOVNÍCÍCH ŠKOLY

	kvalifikace	praxe 1. 9. 2009
Cipínová Jana, ředitelka	Č – N	29 let
Dolanský Václav, zástupce ředitelky	M – Dg	36
Adamcová Šárka	M – F	21
Aulická Jaroslava	Šp – R - N – ZA	42
Beerová Jana	ZA, PEK – Tv	21
Berková Iva	Bi – Tv	20
Bohoněk Karel	M – Bi	22
Brčák Pavel	A – D – R	32
Brčáková Ivana	Vv – M	32
Čechová Eva	M – F	24
Draslar Petr, ICT-koordinátor	M - Inf.	17
Dvořáková Jana, PhDr.	Č – D	24
Dvořáková Vlasta	Č – D	17
Floriánová Věra	Bi - Ch	38
Jakab Martin	Č - D	15
Jarošová Jana	Hv, italština	11
Kadlecová Jaroslava	Šp	1
Kneifl Roman	Z – Tv	23
Kočanová Jana	Ch	25
Kodýmová Šárka	Č – Hv	16
Lajner Jiří – správce PC sítě, ICT	Tech - IVT	8
Macas Milan	ekonomika	11
van Overloop Geert	A – N	18
Pastorková Jaroslava, RNDr.	M – F	36
Putschögllová Martina	Č – N	12
Smolková Ivana	A – Č	15
Strašrybková Alena, prevence patol.jevů	Č - N – Vv	17
Syrový Petr	Tv	5
Šimková Marcela	A – R – ZSV,EKO	22
Šnokhousová Václava, garant ekol.vých.	N – Bi	12
Šulistová Ilona	Č – N	18
Urbanová Markéta	N – D	14
Talířová Jaroslava	N – Hv	6
Talířová Štěpánka	katechetka	
Tomešková Martina	Č – D	19
Trestrová Irena	Fr – ZSV - R	26
Voráček Ondřej	M – Z	6
Waldauf Stanislav, RNDr.	M – F	21
Wohlgemuth Milan, výchovný por.	A – R – ZSV	19
Ziegelbauer František	ZSV – Tv	19
Zeman Jiří	A	4

Domov mládeže

Janková Antonie
Márová Iveta

vedoucí vychovatelka
vychovatelka

Správní a provozní zaměstnanci

Zemanová Helena, Ing.
Chvojková Jana
Lacinová Miluše
Hrabětová Božena
Kurtin Jan

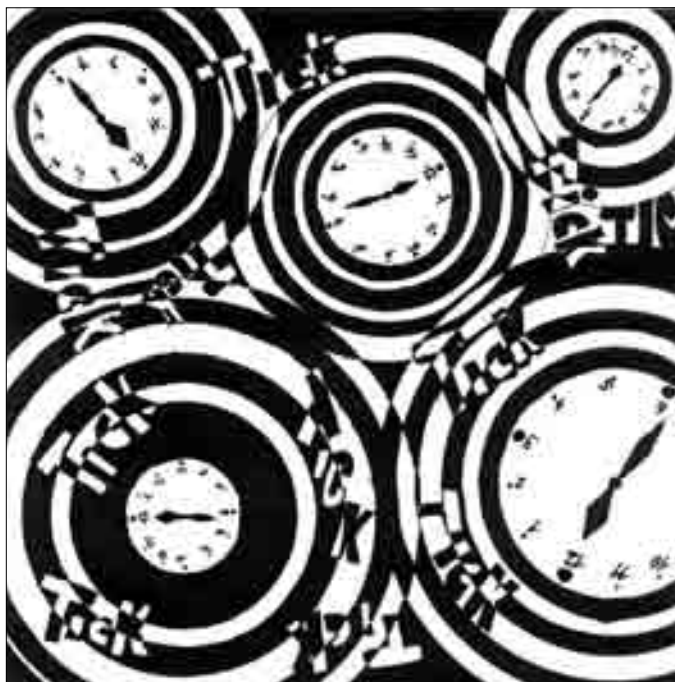
ekonom
účetní
hospodářsko-správní věci
školnice, topič
údržbář

Uklízečky

Kročková Ewa
Habartová Jana
Motejlová Marie
Rolinková Naděžda
Sládková Jana (DM)

Pracovnice ve školní jídelně

Codlová Jiřina
Hončíková Libuše
Janoušková Alena

ÚDAJE O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ KE STŘEDNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ NA GYMNÁZIU

Ve školním roce 2009/2010 bylo přijato:

do osmiletého gymnázia	23 žáků
do šestiletého gymnázia	26 žáků
do čtyřletého gymnázia	25 žáků

Vzhledem k stále nižšímu počtu dětí v populačních ročnících škola přistoupila k tomu, že uchazeči konají standardizované přijímací zkoušky (SCIO – test obecných studijních předpokladů) a dále je stanovena dolní hranice počtu bodů nutných pro přijetí (min. 30 % úspěšnost v testech).

VÝSLEDKY NAŠICH ABSOLVENTŮ V PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ NA VYSOKÉ ŠKOLY

VÝSLEDKY PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ NA VŠ, VOŠ; ZAMĚSTNÁNÍ 2008 – 2009

	Oktáva		IV.roč.		13.B		CELKEM	
Počet absolventů	21	100%	23	100%	26	100%	70	100%
Přijato a nastoupilo na vysoké školy	21	100%	22	95,65%	22	84,62%	65	92,86%
Přijato na VOŠ	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%
Přijato na jazykové školy	0	0,00%	1	4,35%	3	11,54%	4	5,71%
Nastoupilo do zaměstnání	0	0,00%	0	0,00%	1	3,84%	1	1,43%
Studuje nultý ročník VŠ	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%
Neví se	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0%

PŘEHLEDNÉ ÚDAJE O VÝSLEDKÁCH VZDĚLÁVÁNÍ

Třída:	Průměrný prospěch v I. a II. pololetí:	
prima (osmileté studium)	1,62	1,68
sekunda	1,72	1,83
tercie	2,01	2,06
kvarta	1,85	1,86
kvinta	1,81	1,86
sexta	2,16	2,20
septima	2,02	2,21
oktáva	2,16	2,22
8.B (šestileté studium)	1,76	1,89
9.B	2,13	2,21
10.B	1,94	2,04
11.B	2,18	2,11
12.B	2,57	2,51
13.B	2,21	2,25
I. (čtyřleté studium)	2,20	2,33
II.	2,40	2,39
III.	2,48	2,31
IV.	2,46	2,47

VÝSLEDKY MATURITNÍCH ZKOUŠEK:

V maturitních ročnících studovalo 84 řádných žáků a 1 zahraniční studentka.

K maturitní zkoušce postoupilo 84 studentů, z toho prospělo 79 studentů, s vyznamenáním prospělo 22 studentů, tj 27,84 %.

Absolventům školy byl spolu s maturitním vysvědčení předán dodatek k osvědčení - jeden z dokumentů tzv. Europassu. Jedná se o dokument vydaný Národním ústavem odborného vzdělávání, který osvědčuje jejich jazykové kompetence. Europas si každý absolvent musí průběžně doplňovat.

Europass je soubor dokumentů, které usnadňují transparentnost kvalifikací a kompetencí a zlepšují tak profesní a studijní mobilitu na evropském trhu práce. **Europass** tvoří pět dokumentů:

1. Životopis
2. Jazykový pas
3. Mobilita
4. Dodatek k diplomu
5. Dodatek k osvědčení

více na: www.europass.cz

ÚDAJE O ÚČASTI ŠKOLY V SOUTĚŽÍCH A OLYMPIÁDÁCH A VÝSLEDČÍCH

ÚSTŘEDNÍ KOLA SOUTĚŽÍ

Jan Hermann	za zlatou medaili ve FO v roce 2008 udělena cena Premium Bohemiae 2008 a 2009 (cenu udělila Nadace B. Jana Horáčka Českému Ráji)
Borsányi Mikuláš	5. místo v národním kole ZO - A
Sváček Martin	3. místo v soutěži Masarykova demokratického hnutí za literární práci „Cesta životem v mlze“
Vaganti – národní kolo soutěže gymnaziálních sborů Opava Cantat 2009 – zvláštní cena poroty	

REGIONÁLNÍ KOLA

Projekt Alšovy jihočeské galerie spojený s výstavou „Ve zvířecí kůži“ Družstvo Gymnázia Český Krumlov – 3. místo v krajském přeboru – šachy Pahorecký Jiří	nejlepší hráč přeboru škol – 2024 bodů
Lukáč Jakub	1. místo v matematické soutěži Klokán (115 bodů)
Borsányi Mikuláš	1. místo v ZO – A, jediný úspěšný řešitel
Pustovalová Anastasia	2. místo ve francouzštině
Modlitbová Veronika	2. místo v OČj – postup do národního kola
Hermann Filip	6. – 7. místo v MO - B 17. – 21. místo MO – A 12. místo ve FO - C
Duspivová Kateřina	8. místo v MO - B 10. místo v ChO - C
Rolník Daniel	13. – 17. místo v MO - C
Duspivová Tereza	18. – 24. místo v MO Z9 23. místo ve FO - E
Švédová Zdeňka	4. místo ve španělštině 7. místo v němčině
Maryška Vojtěch	4. – 5. místo v němčině
Bíček Pavel	4. – 5. místo v němčině 7. místo ve francouzštině
Pešková Sára	8. místo ve francouzštině
Ryba Dominik	10. místo ve francouzštině
Bícková Marie	4. místo v němčině
Svatoš David	7. místo ve španělštině

Sojka Martin	8. místo v ruštině
Bartošová Dana	8. místo v ruštině
Alešová Kristina	8. místo v ruštině
Sršeň Štěpán	5. místo v chemické olympiádě kategorie B
Faschingbauer Filip	9. – 10. místo v ChO - B
Modlitba Jan	17. místo v ChO
Wimmer Lukáš	12. – 13. místo v ChO
	28. místo - E
Modlitba Vojtěch	MO – úspěšný řešitel
	11. místo ZO - B
Bartoš Ondřej	10. místo ZO – C
Mojžíš Michal	4. místo ZO – D
Vrabel Michal	12. místo ZO - D
Hrubešová Tereza	13. – 14. místo MO – A

OKRESNÍ KOLA

Lukáč Jakub	1. místo v MO Z6
Hermannová Marta	5. – 6. místo v MO Z6
Švédová Zdeňka	1. místo ve španělštině
	1. místo v němčině
	4. místo v angličtině
Zemanová Lucie	1. místo ve španělštině
Borsányi Mikuláš	1. místo v ZO – A
Modlitba Vojtěch	1. místo v MO – Z9
	1. místo v ZO – B
Bartoš Ondřej	1. místo v ZO – C
Mojžíš Michal	1. místo v ZO – D
Vrabel Michal	2. místo v ZO - D
Modlitba Jan	1. místo v ChO
	1. – 2. místo v MO Z9
Wimmer Lukáš	2. místo v ChO
	1. – 2. místo ve FO
	13. – 14. místo v MO Z9
Šrámková Klára	1. místo v MO Z7
Klosse Patricie	2. místo v MO Z7
Lukáč Ján	1. místo v MO Z8
	1. místo ve FO
	3. místo v dějepisné olympiádě

van Overloop Samuel	5. – 6. místo v MO Z8 2. místo ve FO 7. místo v dějepisné olympiádě
Špilínková Ivana	5. místo ve FO
Cábová Zuzana	6. místo ve FO
Tranová Eva	13. – 21. místo v MO Z8
Mrázová K.	1. místo v BiO
Chudý Pavel	3. místo ve FO 7. místo v ChO
Duspivová Tereza	3. – 4. místo v MO Z9 1. – 2. místo ve FO 2. místo v OČJ 6. místo v ChO
Vinh Do Truong	1. místo v němčině
Pustovalová Anastasia	1. místo v angličtině II.B
Růžicková Markéta	2. místo v angličtině II.B
Houšková Lenka	2. místo v angličtině III.
Mráz Daniel	1. místo v angličtině I.B
van Overloop Rebeka	4. místo v angličtině I.B
Bicková Marie	1. místo v němčině II.B
Slavíková Františka	2. místo v němčině II.B
Modlitbová Veronika	3. místo v OČJ 2. místo v němčině III.A
Zrnečková Michaela	4. místo v OČJ
Pešek David	5. místo v BiO
Družstvo Gymnázia Český Krumlov ve složení David Pešek, Ondřej Bartoš, Ondřej Koryta a Bohdana Pípalová – 1. místo v soutěži Den plný prevence	

Údaje o sportovních soutěžích jsou uvedeny dále v oddíle Údaje o aktivitách školy.
Všem uvedeným studentům udělujeme pochvalu za úspěšnou reprezentaci školy.

Soutěž MATEMATICKÝ KLOKAN

Kategorie STUDENT

Hrubešová Tereza	66 bodů
Draslarová Hana	64 bodů

Kategorie JUNIOR

Hermann Filip	85 bodů
Bednář Jakub	69 bodů
Hrubešová Kateřina	66 bodů

Kategorie KADET

Lukáč Ján	105 bodů
Tranová Eva	77 bodů
van Overloop Samuel	67 bodů

Kategorie BENJAMÍN

Lukáč Jakub	115 bodů
Kulovaný Vojtěch	99 bodů
Klosse Patricie	98 bodů

ÚDAJE O MIMOŠKOLNÍCH AKTIVITÁCH

ÚDAJE O MIMOŠKOLNÍCH AKTIVITÁCH

- karate - vedl R. Kneifl
- florbal – vedl P. Houska, S. Koten (DDM)
- kroužek latiny – vedla J. Aulická
- kroužek ruštiny – vedl P. Brčák
- kroužek k projektu Proměny krajiny – vedl V. Dolanský
- řízení motorových vozidel – teorii a praxi vyučoval Jan Vochozka
- římsko-katolické náboženství – vyučovala Mgr. Štěpánka Talířová
- chemie pro maturanty – vyučovala Ing. Jana Kočanová
- sborový zpěv – sbor Vaganti vedla Mgr. Šárka Kodýmová
- příprava k talentovým zkouškám z Tv – vedl Mgr. Petr Syrový
- filmový klub – vedl Jiří Zeman
- Jeden svět – vedla Václava Šnokhousové

Škola dále spolupracuje v nabídce volnočasových aktivit se ZUŠ Český Krumlov a s DDM Český Krumlov.

AUTOŠKOLA

Během studia mohou studenti získat řidičské oprávnění na osobní automobil, případně motocykl. Žájemci o získání řidičského oprávnění se v příštím školním roce mohou přihlásit opět v měsících září nebo února.

Jan Vochozka, učitel autoškoly

ÚDAJE O RADĚ ŠKOLY A SDRUŽENÍ RODIČŮ

Od 1. 9. 2008 byla zvolena a ustanovena **Školská rada** podle školského zákona. Rada školy pracovala ve složení:

Ing. Josef Hermann (předseda), Mgr. Václav Dolanský, Ing. Petr Mikeš, Mgr. Karel

Bohoněk, Mgr. Roman Kneifl, Mgr. Dalibor Carda, Mgr. Zdenka Doleželová, Mgr. Petr Jelínek, Pavel Houska.

Školská rada jednala celkem třikrát a postupovala podle školského zákona: schválila výroční zprávu školy za školní rok 2008/09, školní řád, návrh rozpočtu a rozbor hospodaření, inspekční zprávu České školní inspekce.

Při škole pracuje občanské **Sdružení rodičů a přátel dětí a školy**, jehož členy jsou rodiče studentů. Ze svého středu si volí třídního důvěrníka, který je zároveň zastupuje v hlavním výboru SRPDŠ. Tento HV SRPDŠ pracoval ve složení: předseda **Ing. Petra Fleischmanová**, pokladník **D. ZEMANOVÁ**

členové: p. Říhová, p. Hopfingerová, p. Zrnečková, p. Sedlák, Ing. Duspiva, p. Selucký, p. Hladíková, p. Ihnatoliová, p. Chuchel, Ing. Petrtyl, Ing. Meleg, p. Bohdalová, p. Čermáková, p. Sedlák, p. Jůzková, p. Bohun.

Ve školním roce 2009/2010 byly podpořeny akce pořádané školou (cestovné studentů na soutěže a přehlídky apod.). HV SRPDŠ zařídil tři maturitní plesy a finančně podpořil slavnostní předávání maturitních vysvědčení v Maškarním sále Státního hradu a zámku Český Krumlov.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O HOSPODAŘENÍ ŠKOLY ROZPOČET ROKU 2009

Příjmy

Tržby za stravné	1 440 653,00
Tržby za ubytování DM	290 150,00
Za pronájmy	225 375,00
Ostatní příjmy	105 232,13
IF	403 505,21
Fond odměn	0,00
RF	0,00
Tržby DČ	11 670,00
Přímé dotace MŠMT r. 2009	20 036 000,00
Provozní dotace Jihočeský kraj	5 861 000,00
Rozvojový program -Zvýšení nenárokových složek platů ped. pracovníkům	831 000,00
Rozvojový program „Hustota“ a „Specifika“ na rok 2009	196 000,00
Posílení úrovně odměňování nepedagog. pracovníků	128 000,00
Prevence kriminality - ze státního rozpočtu	20 000,00
Dotace město Český Krumlov - Vaganti	13 000,00
Dispoziční fond	59 671,17
Partnerství gymnázií - Slovenj Gradec - Český Krumlov	24 000,00
Celkem	29 645 256,51

Výdaje

a) NIV	
Platy zaměstnanců	14 909 146,00
OON	380 000,00
Odvody	4 975 670,00
Energie	1 909 355,00
Stravné	1 458 273,00
Opravy a údržba	874 576,08
DDHM do 40.tis Kč	766 188,51
Internet	123 760,00
Učební pomůcky, učebnice, knihy	93 932,38
Metodický materiál	124 494,97
Revize	57 550,50
Odpisy	1 979 000,00
Ostatní výdaje	1 981 640,07
Náklady DČ	10 557,00
Celkem	29 644 143,51

Investiční výdaje	
Technické zhodnocení budovy	402 004,7

Hospodářský výsledek za organizaci celkem k 31.12.2009

Z hlavní činnosti	0
Z doplňkové činnosti	1 113
Celkem	1 113

GRANTY, DARY

Škola dokončila v září 2009 realizaci projektu „Modernizace vybavení školy vedoucí k vyšší efektivitě a modernizaci výuky“ spolufinancovaného Evropskou unií v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, a to novým vybavením dvou laboratoří chemie a jedné laboratoře fyziky. Celková hodnota projektu činila 4,9 mil. Kč.

Od ledna 2010 začala realizace Operačního programu Vzdělání pro konkurenceschopnost. Projekt je zaměřen na podporu výuky cizích jazyků a potrvá dva a půl roku. V rámci tohoto projektu budou mít učitelé i žáci přístup ke vzdělávacímu portálu, bude možné vyučovat konverzacím v cizích jazycích v menších skupinách, jazyková výuka bude propojena s dalšími předměty (dějepis, zeměpis).

Město Český Krumlov podpořilo výměnu mezi naší školou a Gymnáziem Slovenj Gradec v roce 2009 částkou 24 000,- Kč. Na projekty prevence sociálně patologických jevů jsme získali z programu MŠMT – SPJ Program I 20 000,- Kč.

Dispoziční fond – podpora společných projektů s Gymnáziem Straubing – částka 61 757,- Kč.

KONTROLY A JEJICH VÝSLEDKY

1. Česká školní inspekce (prosinec 2009) s celkovým hodnocením školy:

„Činnost školy je v souladu s rozhodnutím o zařazení do rejstříku škol. Škola zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví žáků a podporuje zdravý životní styl.

Škola využívá při realizaci ŠVP finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu v souladu s účelem, na který byly přiděleny. Má dostatečné množství materiálních a finančních zdrojů pro realizaci obsahu vzdělávání. Příkladem dobré praxe je aktivní vyhledávání příležitostí pro získání finančních prostředků z dalších zdrojů.

Škola poskytuje vzdělávání a podporuje všestranný rozvoj osobnosti žáků v souladu se zásadami a cíli školského zákona, dodržuje při realizaci ŠVP rovný přístup ke vzdělávání.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků byla zpracována a jsou dodržována. Průběh vzdělávání směřuje k podpoře úspěšnosti žáků.

Úroveň výsledků vzdělávání je v souladu s požadavky rámcových vzdělávacích programů. Výuka cizích jazyků je na velmi dobré úrovni, je podporována jak variabilitou vzdělávací nabídky, tak rozmanitými školními aktivitami. Na příkladné úrovni probíhá environmentální vzdělávání, výchova a osvěta.“

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (prosinec 2009) s výrokem

„ÚHOS neshledal důvod pro zahájení správního řízení“.

STÍŽNOSTI

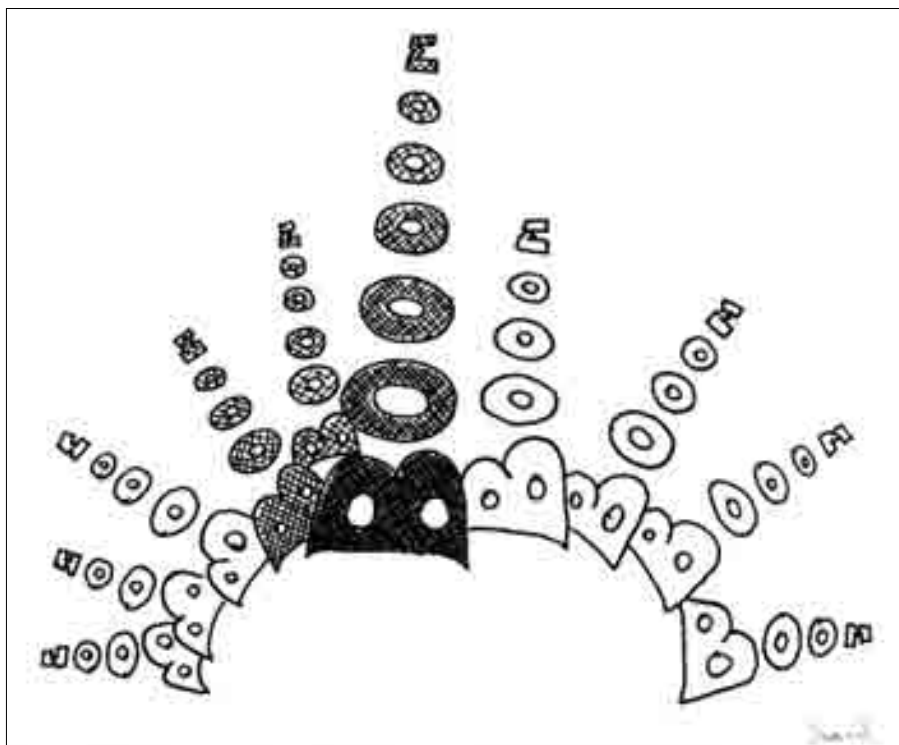
V tomto školním roce nebyla podána žádná stížnost.

VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGŮ

V roce 2009 bylo za vzdělávání pedagogů vydáno celkem 29 298,- Kč.

Ředitelka školy získala prostřednictvím Národní agentury pro evropské programy stipendium k týdennímu studijnímu pobytu v Maďarsku. Tématem stáže byl e-learning a jeho využití ve školské praxi.

Václava Šnokhousová se v červnu-červenci 2010 zúčastnila studijního pobytu v Německu.

SEZNAMY TŘÍD

Třída: I. ročník

třídní učitel: PhDr. Dvořáková Jana

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 13 dívek: 17

BEDNÁŘ Jakub	MACCECHINI Tereza
BEER Lukáš	MALÁTOVÁ Denisa
BÜRGEROVÁ Karla	MASSARO Patrizia
ČURDOVÁ Jana	NEŘOLDOVÁ Šárka
DÍTKO Petr	NOVÁKOVÁ Lucie
GINZEL Vítězslav	PECHOVÁ Hana
HROŠ Filip	RÝPAR Zbyněk
JEDLIČKA Jan	SCHWARZ Jaroslav
JEŠINOVÁ Romana	STRNAD Filip
JINDROVÁ Andrea	SZABOVÁ Klára
JŮZKO Michal	TITLOVÁ Jana
KLIK Tomáš	VACLÍKOVÁ Magdaléna
KOCLÍŘOVÁ Kateřina	VELÍŠKOVÁ Adéla
KRATOCHVÍL Jakub	WEIS Patrik
KUBÍKOVÁ Markéta	KVÍČALOVÁ Zuzana

SEZNAMY TŘÍD

Třída: II. ročník

třídní učitel: Mgr. Dvořáková Vlasta

Počet celkem: 32 z toho chlapců: 10 dívek: 22

Bohunová Ilona	Nguyen Thi Van Anh
Brtna Dominik	Novotná Lucie
Carda Jiří	Patkány Radek
Ciml František	Pavličková Hana
Černá Tereza	Sedláček Michael
Đureje Jakub	Ševčík Jaroslav
Esslová Barbora	Šikýřová Martina
Gabrišková Denisa	Titlová Jana
Hlásková Petra	Tran Thi Anh
Kanzler Richard	Trojáková Karolína
Koubová Eliška	Válečková Sonia
Kvapilová Kristýna	Válková Kristýna
Lachová Barbora	Wohnigová Veronika
Leština František	Voráčková Lucie
Marčíková Eva	Slancová Sabina
Merhoutová Michaela	Navara Lukáš

SEZNAMY TŘÍD

Třída: III. ročník

třídní učitel: Mgr. Jakab Martin

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 15 dívek: 14

Bíček Pavel
Belec Mikoláš
Bílková Michaela
Brabcová Anna
Čížek Josef
Čížková Markéta
Faschingbauer Filip
Hopfinger Erik
Chovan Lukáš
Janiček Petr
Kalivodová Martina
Kopecká Marie
Mácha Josef
Maryšková Adéla

Melmerová Alena
Neubauer Jakub
Oušková Nikola
Pahorecký Jiří
Písek Václav
Rouhová Lenka
Schötterl Jan
Součková Lucie
Reichensdörfer Petr
Štěpánková Martina
Vávra Martin
Voběrková Barbora
Gažák Josef
Mazáková Martina
Haymannová Anna

SEZNAMY TŘÍD

Třída: IV. ročník

třídní učitel: Mgr. Tomešková Martina

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 14 dívek: 15

Brabcová Petra	Mikuláš Dalibor
Brenner Thomas	Moravec Jan
Caldová Marcela	Mráz Ondřej
Fonodi Michal	Neudörfl Martin
Havelka Petr	Pekařová Alena
Herdová Petra	Řepová Martina
Chadtová Gabriela	Smutná Marta
Chuchlová Martina	Staňková Jana
Kadič Tomáš	Šmarda Tomáš
Klimeš Pavel	The Thi Hong Nhung
Koschantová Klára	Tomanová Markéta
Kotěšovský Kryštof	Verešová Lenka
Kouba Pavel	Wiltshko Radek
Matoušková Barbora	Školoudík Jakub
	Brožová Kristýna

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 1.S (8.B)

třídní učitel: Mgr. Berková Iva

Počet celkem: 22 z toho chlapců: 5 dívek: 17

Bajerová Kamila
Berounská Natálie
Bittnerová Laura
Cábová Zuzana
Čabaj Jiří
Ferencová Alexandra
Görglová Veronika
Hromadová Iva
Kamírová Tereza
Kolouch Dominik
Korbašová Kateřina

Krejčová Kateřina
Linhartová Jana
Nguyen Trung Kien
Skříčilová Tereza
Špilínková Ivana
Špringl David
Urbanová Renáta
Václavíková Dagmar
Valvodová Eva
Volmanová Nikola
Vydra Martin

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 2.S (9.B)

třídní učitel: Mgr. Šimková Marcela

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 10 dívek: 20

Andrlová Pavla
Bartošová Hana
Baštová Kristýna
Binková Tereza
Blažková Ilona
Bürgerová Barbora
Čížková Ivana
Čížková Tereza
Dekret Štěpán
Chrtová Nicole
Chudý Pavel
Kejšar Marek
Kohout Milan
Křivohlávková Kateřina
Maršálková Tereza

Meleg Václav
Modlitba Jan
Novotná Gabriela
Opelková Tereza
Procházková Martina
Rouhová Petra
Růžičková Markéta
Stejskalová Kristýna
Suk Ondřej
Syslová Sára
Šimová Kristina
Šnejd David
Trněný Šimon
Truongová Minh Huyen
Unger Jiří

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 3.S (10.B)

třídní učitel: Mgr. Strašrybková Alena

Počet celkem: 25 z toho chlapců: 10 dívek: 15

Bednář Matyáš	Kovář Martin
Berková Pavlína	Krabatschová Anna
Bohdalová Markéta	Králík Josef
Bohdalová Tereza	Kulovaná Tereza
Drška Jaroslav	Luptáková Adéla
Havlan Martin	Mahrová Lucie
Honzová Karolína	Schwarzová Anna
Houdek Jan	Soustružníková Iveta
Hrubešová Kateřina	Viová Thi Nhung
Janotová Tereza	Žížka Josef
Ježková Kristýna	Jakeš Jan
Jungwirth Václav	Leová Phuong Yen
Kotvald Tomáš	

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 4.S (11.B)

třídní učitel: Mgr. Ondřej Voráček

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 8 dívek: 21

Baštýř Radim – do 31.1.

Brož Ondřej

Dang Van Manh

Dvořáková Barbora

Faktorová Zuzana

Froněk Jan

Jakešová Jitka

Janiček Petr

Jirkalová Iveta

Kubáňová Alena

Kubičková Miroslava

Kuchma Viktoriya

Mat'ha Luboš

Miková Hana

Opelková Anežka

Salzerová Aneta

Sciranková Hana

Šimová Kateřina

Selucký Matěj

Štěpánková Kristýna

Tichovová Michaela

Turková Tereza

Vítková Martina

Vyhliďalová Nikola

Waldauf Stanislav

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 5.S (12.B)

třídní učitel: RNDr. Pastorková Jaroslava

Počet celkem: 22 z toho chlapců: 10 dívek: 12

Berka Milan
Čechová Pavla
Čermáková Anna
Havlová Šárka
Hrubeš Karel
Kejšar Jiří
Klímová Magdaléna
Kranjčevičová Anita
Kubalová Pavlína
Lancíková Tereza
Lang František

Pešková Sára
Podroužková Andrea
Rillichová Tereza
Rozkošný Filip
Svatoš David
Svoboda Pavel
Šímová Barbora
Šípek Antonín
Špinar Šimon
Tomčalová Dominika
Vysušil Pavel

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 6.S (13.B)

třídní učitel: RNDr. Waldauf Stanislav

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 15 dívek: 15

Alešová Kristina	Mrázová Jana
Bartošová Dana	Nguyen The Tuan
Bloch Kryštof	Pavlásková Iva
Domin Václav	Písková Lucie
Dominová Gabriela	Račák David
Gondek René	Růžičková Kateřina
Hrubešová Tereza	Řepová Anna
Janovský Tomáš	Sojka Martin
Ježková Barbora	Soukupová Dita
Jiříková Kateřina	Sváček Martin
Kainc Jakub	Šabatková Petra
Kučera Jan	Šimková Alena
Lacina Tomáš	Vach Tomáš
Lauková Kristina	Troup Vojtěch
Majer Michal	Oščipovský Jan

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 1.O - prima

třídní učitel: Mgr. Draslar Petr

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 13 dívek: 17

Bartošová Simona	Macková Kateřina
Bohuslav Petr	Malinaková Romina
Borsányi Mikuláš	Mařík Matouš
Březina Michal	Mašek Lukáš
Davídek Matěj	Matějček Michal
Hermannová Marta	Mráz Daniel
Hlachová Barbora	Řepová Daniela
Hradecká Leona	Sládek Ondřej
Indrová Karolína	Sternadová Daniela
Janda Filip	Studená Klára
Ježek Štěpán	Švancárová Anna
Klampfrová Karolína	Van Overloop Rebeka
Křivánková Tereza	Vojtová Karolína
Lachová Kristina	Waldaufová Eva
Lukáč Jakub	Zíka Filip

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 2.O - sekunda

třídní učitel: Mgr. Putschöglova Martina

Počet celkem: 31 z toho chlapců: 14 dívek: 17

Berný Jan	Melounek Tomáš
Nekolová Dorota	Mizon Ruby
Čapek Pavel	Modlitba Vojtěch
Do Truong Vinh	Moriová Anna
Dušková Alice	Mrázová Kristina
Dvořáková Vlasta	Novotný Daniel
Fleischhackerová Lucie	Reitingerová Marie
Houtbrakenová Jessica	Reschová Štěpánka
Kamírová Barbora	Staněk Miroslav
Kavalírová Nela	Špinarová Barbora
Klosse Patricie	Šrámková Klára
Kulovaný Vojtěch	Švancárová Kristina
Lindner Jan	Troupová Johanka
Maleček Josef	Vavrečka Viktor
Mazák Vít	Weis Robert
	Melis Filippo Alberto

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 3.O (tercie)

třídní učitel: Mgr. Adamcová Šárka

Počet celkem: 25 z toho chlapců: 12 dívek: 13

Dangová Ha Anh
Draxlerová Jana
Harkovenko Inna
Chaloupková Klára
Kočí Jan
Kopecká Simona
Lukáč Ján
Mašková Anna
Nguyen Ngoc Duc
Nguyen Ngoc Tuan
Oklešťková Anna
Pejchal Adam

Pingitzer Bedřich
Plzák Pavel
Rusínová Zdeňka
Sharifi Sebastian
Sládková Magdalena
Smějsík Vojtěch
Solfronk Matěj
Sternad Erik
Tranová Eva
van Overloop Samuel
Voráčková Tereza
Zakostelecká Anežka
Zrnečková Kateřina

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 4.O (kvarta)

třídní učitel: Mgr. Kneifl Roman

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 8 dívek: 22

Bartoš Ondřej	Kräussl Matěj
Berná Vladimíra	Křivánková Klára
Berounský Aleš	Matoušková Kristýna
Bicková Marie	Moskvová Diana
Bieblová Jitka	Němcová Michaela
Bierbaumerová Kateřina	Pavlinová Markéta
Černá Zdena	Pešek David
Duspivová Tereza	Pípalová Bohdana
Gerhartová Lucie	Pustovalová Anastasia
Houtbrakenová Janis	Rampas Jan
Jakešová Alena	Reitingerová Eliška
Janáček Jaromír	Růžičková Dagmar
Kortusová Anna	Slavíková Františka
Kotyzá Ondřej	Viktorová Aneta
Koudelková Kateřina	Wimmer Lukáš

GALERIE

Výměnný pobyt ve Francii

GALERIE

Výměnný pobyt ve Francii

GALERIE

Pěvecký sbor Vaganti

GALERIE

Mikuláš se nefotografoval...

Svatomartinské lucerny

GALERIE

Společenská akce sexty

GALERIE

Společenská akce sexty

GALERIE

Studijní soustředění primy

Se Slovinci

GALERIE

Matematická soutěž Klokan

Beseda s M. Meinickem

GALERIE

Přátelský turnaj s Nory

GALERIE

Školní fotbalový turnaj

Kroužek karate

GALERIE

Pohár rozhlasu

GALERIE

Nové laboratoře chemie

Zmodernizovaná hudebna

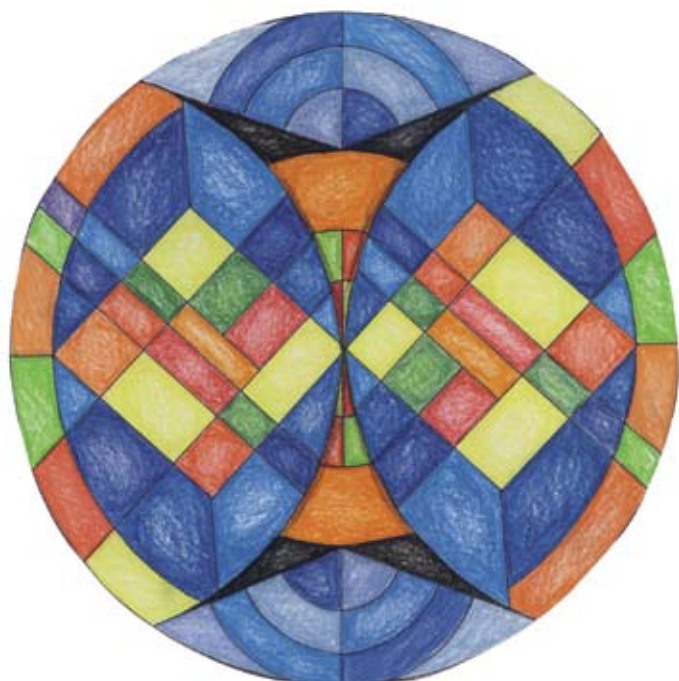
Vyhlašování prestižních cen
Zlatý
coop

TONY MÁRTY JOHNY

10.12.2009
Městské divadlo Český Krumlov
Těšíme se na Vás

Рисована

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 5.O (kvinta)

třídní učitel: Mgr. Bohoněk Karel

Počet celkem: 21 z toho chlapců: 11 dívek: 10

Babinský Lukáš
Bouška Jan
Čížová Lada
Do Truong Giang
Dvořáková Kristýna
Fröhlichová Barbora
Hladká Kristýna
Hynek Jakub
Kvapil Dominik
Langová Veronika
Mikešová Jana
Matoušek Václav

Petrášek Karel
Petrtylová Anna
Pouchová Anežka
Rolník Daniel Marian
Ryba Dominik
Řeháčková Zdeňka
Svojše Petr
Ševčík Tomáš
Traplová Hana
Veverka Michal
Starostka Martin

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 6.O (sexta)

třídní učitel: Mgr. Beerová Jana

Počet celkem: 26 z toho chlapců: 11 dívek: 14

Duspivová Kateřina

Hermann Filip

Hladík Marek

Hlavačka Ondřej

Houšková Lenka

Hynek Matěj

Ihnatoliová Lucie

Jungwirth Michal

Kandlová Lucie

Koršala Dominik

Kostka Ladislav

Kräusslová Lucie

Pivoňková Jana

Prokop Vlastimil

Shonová Kateřina

Slabá Karolína

Smějsíková Kateřina

Sršeň Štěpán

Stropková Kateřina

Šmardová Eva

Talíř František

Vlasatá Barbora

Vrabel Michal

Wiznerová Tereza

Zrnečková Michaela

Gross Tabitha

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 7.O (septima)

třídní učitel: Mgr. Ziegelbauer František

Počet celkem: 27 z toho chlapců: 14 dívek: 13

Beránek Daniel
Bürgerová Hana
Čermák Martin
Dekret Roman
Dušková Kristýna
Faltus Jan
Haleš Antonín
Haviarová Petra
Husák Petr
Maryška Vojtěch
Mikešová Zdeňka
Modlitbová Veronika
Palkovič Jan
Peterová Simona

Probošťová Jana
Pupík Ondřej
Reitinger Petr
Řihoutová Barbora
Sedláková Kristýna
Sváček Daniel
Špolc Michael
Švédová Zdeňka
Tomešek Martin
Václavíček Tomáš
Vlášková Kristina
Vojta Michael
Votýpková Zuzana
Šustrová Lucie

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 8.O (oktáva)

třídní učitel: Mgr. Šnokhousová Václava

Počet celkem: 26 z toho chlapců: 9 dívek: 17

Bártová Veronika	Korčáková Simona
Benčová Nikola	Mojžiš Michal
Bílek Jan	Návorka Pavel
Bílková Karolína	Němcová Klára
Damianová Caroline	Oščipovský Michal
Draslarová Hana	Panyková Lucie
Flašarová Kristýna	Podroužková Lucie
Fiala Jan	Řeháčková Ivana
Heřmánková Klára	Sirová Kristýna
Holub Michal	Slabá Hana
Hrdina Tomáš	Sládková Adéla
Jůzko Tomáš	Talířová Marta
Kopecký Jaroslav	Zemanová Lucie

ÚDAJE O AKTIVITÁCH A PREZENTACI ŠKOLY NA VEŘEJNOSTI

Pěvecký sbor Vaganti

Od počátku tohoto školního roku jsme pilně pracovali a těšili se na to, co nás čeká. O víkendu 6. - 8. 11. 2009 jsme se zúčastnili národního soustředění středoškolských pěveckých sborů v Litomyšli. Více než 300 zpěváků ze všech koutů republiky se 3 dny věnovalo nastudování rockového oratoria Eversmiling Liberty současných dánských autorů Jense Johansena a Erlinga Kullberga, které bylo poté provedeno 17. listopadu ke 20. výročí sametové revoluce na piazzetě Národního divadla.

Následoval koncert k počtě svátku sv. Cecílie v prostoru přednáškového sálu Gymnázia. Koncert byl oživen vystoupením kapely Kyanid.

Také jsme si před vánočními svátky 10.12.2009 zazpívali na zahájení každoroční akademie.

Dne 19.března 2010 zahájili Vaganti opět koncertní sezónu, a to Jarním koncertem pěveckých sborů v koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích. Jako host

spolu s pozvaným Plzeňským sborem, jsme naše písně měli možnost předvést hned na začátku koncertu. Zazpívali jsme si Na tej lúce na zelenej, lidovku, za ni jsme sklídili obrovský potlesk. Po vystoupení za námi přišlo několik posluchačů, kteří nám složili poklonu, prý se jim ještě nestalo, aby jim při „lidovce“ běhal mráz po zádech. Zazněla stará muzika i spirituály. Zbytek programu patřil pak všem oddělením dětského pěveckého sboru Carmina České Budějovice.

Již se stává milou tradicí, že studentský gymnaziální sbor Vaganti společně s hosty pořádá Jarní koncert – nejen pro zamilované, a to 22.04.2010. Tentokrát jsme si pozvali českobudějovickou Carminu. Před skoro zaplněným Jezuitským sálem zazněly skladby jako spirituál Můj pán, Na tej lúce na zelenej, Což se mně má milá atd. Na koncertě vystoupila také pouze mužská část sboru, která zazpívala Když jsem šel z Hradiště a Amazing Grace. Brzy na to byli Vaganti pozváni na Den vítězství v Českém Krumlově. Tento pietní akt se konal na náměstí před hotelem Old Inn, kde se nachází pamětní deska. Vaganti tuto událost

doprovodili lidovými skladbami a na závěr uctili památku obětí druhé světové války českou hymnou. Děkujeme vedení Českého Krumlova a hotelu Old Inn za pohostění, které se konalo bezprostředně po vystoupení. Myslím si, že rok se moc podařil, také jsme si naše písně „zvěčnili“ při nahrávání našeho CD v Minoritském klášteře v Českém Krumlově. Děkujeme všem, kteří nás podporují a chodí na naše koncerty!

Šárka Kodýmová

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Letos v první polovině ledna proběhl, tak jako každý rok, den otevřených dveří. A tak jako v minulých letech jsem se podílela na prezentaci výuky fyziky v naší škole.

Vždy mi přijdou pomoci studenti vyšších ročníků, kteří připraví a pak zájemcům předvádějí a vysvětlují fyzikální pokusy. Příprava pokusů bývá v pohodě, jejich prezentace je kupodivu provázena trémou, ne-li ostychem jinak suverénních studentů. Asi to není tak úplně snadné postavit se před cizí posluchače a vypustit z úst smysluplnou větu, v níž se shoduje podmět s přísudkem a navíc má nějaký obsah ☺.

Letos se toho zhostili studenti kvinty. Kvintáni jsou na tento úkol ještě mladí, neboť většina předváděných pokusů je z oborů, které dosud neprobírali, resp. ne na středoškolské úrovni. Takže jsem to nejprve odprezentovala já jim, snažila se jevy trochu objasnit, aby rozuměli, o čem budou vykládat.

Co vám budu povídat, byli skvělí. Vysvětlovali dané jevy s přehledem profesionálů, i ta obvyklá tréma kamsi ustoupila. Když totiž řekli něco jinak, než to má být, netušili zradu, nic je neznejistňovalo, byli v klidu. Já ze začátku jejich „přebrepty“ prožívala trochu úkorněji, ale když jsem viděla, že posluchači nejeví známky neklidu z nového vědeckého pohledu na staré kousky, uklidnila jsem se také.

Nedělám si iluze, že se studium fyziky stane pro nováčky takovým lákadlem, že nebudou moci dospát. Opak v mnoha případech bude pravdou. Ale alespoň jsme si ten Den užili ☺.

Mgr. Eva Čechová

JÁ JSEM JAKUB LUKÁČ JE MI 11 LET 7 LET JSEM
BYDLIL NA SLOVENSKU A TĚD BYDLIM V ČESKÉM KRUMLOVĚ
HRAJU NA KYTARU A HROUSLE RÁD KRESLIM TANCIM A ŽEVNAM
MAM DVA BRATRY 9-TI LETÉHO FOTBALISTU PĚTRA A 13-TI LETÉHO
STRATEGA JANA MŮJ TATINEK JE KARDIOLOG PRACUJE V NEMOCNICI A

PŘEDMĚTOVÉ KOMISE REFERUJÍ:

ENGLISH LANGUAGE ESSAY

At the end of their four, six or eight years at our school, students have to write a foreign-language essay. The rules are simple: they can bring a dictionary, they are given the choice out of 5 titles and then they have about 120 minutes to come up with a good idea and write a well-structured essay showing their skills in grammar, vocabulary and style.

Once again, one of the better examples this year was a funny contribution on Hamburger America (If I did not know it had been written by Tomáš, I would have sworn it to be written by a very self-critical American citizen). The title chosen by the student is a quotation by Naomi Klein, a Canadian journalist and author who is very critical of neo-liberal globalisation.

AMERICA'S NOT A HAMBURGER (a.k.a. Diary of a fatty man)

25th November 2007

Once upon a time, there was a beautiful meadow. Right in the middle of the meadow, there was a house. And right next to the house, there was a huge billboard saying:

WELCOME TO THE McJEFFERSON'S. #1 FAST FOOD IN USA!

(yes, thanks to you, we're better than KFC – Kennedy fried Clinton)

I've been coming to McJEFFERSON'S for almost three years – sitting at the same spot, watching the same movie again – the american dream: Parents taking their loved one for a HEADY MEAL (instead of happy toys, children get a plastic head of their favorite politician), truck drivers coming just for the famous Condoliza's rice pudding and of course teenagers – buying themselves **McCaine fries, full of salty tears, courtesy of senator McCaine.

And what about me? BUSHBURGER – I used to love this one, but then there was a scandal about ingredients in it – you probably can imagine which one.. so I'm not buying this one anymore. REAGANBURGER – For every REAGANBURGER, you're receiving a point, for ten points, you're getting a fabulous movie starring Ronald Reagan. Who cares I already have eight of them, I can watch it all over again while eating REAGANBURGER.

3rd February 2008

My new personal favorite is NIXONBURGER. Imagine a piece of juicy beef and an amazing dip – nothing else, as simple, as it can be. Love it!

5th April 2008

Typical Saturday afternoon, I ordered a NIXONBURGER, sat down to my usual place and – as always – started to think about America. Here are some connections between US and NIXONBURGER:

BUN – The basics! Place, where I live, place where it all started, it used to be a meadow with McJEFFERSON'S in the middle, now it's just a huge pancake full of people.

BEEF – My family – the only thing that will never change, just like the beef is the same for past six decades, my family will be the same as well.

DIP – Dip represents.. where's the dip?! There's no dip un my burger! What the hell?!

7th April 2008

Later, I found out, there was some "water" problem with the dip. There wasn't enough water in it, so it was damaging people's kidneys. Somehow, the dip blocked everything.. locked everything – they call it a WATERGATE – I have no idea why.

8th April 2008

I was angry at first, but then I've heard an opinion of a McJEFFERSON'S clerk: "America's not just a hamburger!" He's right! Half of the world think we're just some stupid people eating hamburgers all the time. But that's not true! We're eating pizza or hot dog as well! What's their problem? I don't get it! Plus, there's that new hope – Barack Brownies! They're supposed to make people forget about that awful re-edition of BUSHBURGER III! 80% of America now trust Barack Brownies!

20th April 2008

I'm not going to be the one to find out about Barack Brownies. Doctor just told me I'm diabetic from all that sugar I ate in past years. Suddenly, I don't understand that food obsession; the only thing that is on my mind is this: I WANT TO GO BACK TO THE ROOTS!! Back to the time, where there was no pancake, no burgers, just peace and quiet. I want to see flowers again, I want to lay down in them and think they're saved from those awful things out there. I desperately want to see that meadow again. I want to be proud to be an American again... just for once.

Comments and notes:

- ** At least this one is true, you actually can buy McCain fries (without the tears of course)
- There are lots of metaphors in the text, hope you'll get them all. Not because they're good but because I don't want you to think that I feel a connection between beef and my family.
- Barack Brownies is not an offensive comment... I hope. It just fits to the text.

Tomáš Hrdina, oktáva

ANGLIČTINA NA NAŠEM GYMNÁZIU

Anglicky se učím od 4. třídy. Na základní škole jsme dostali pani učitelku, která anglicky moc neuměla a její styl výuky nám nevyhovoval, a tak jsem začal chodit na angličtinu soukromě. Dostal jsem pevné základy a s angličtinou ve škole jsem si nemusel dělat starosti. Na gymnáziu se musím na tu angličtinu přece jen doma občas podívat, ale jde spíš o připomenutí, není to pro mě většinou žádná nová látka. Já dávám přednost konverzaci před gramatikou, protože si myslím, že je užitečnější a lépe se praktikuje. Je lehčí se naučit výslovnost než psaní. V hodinách na gymnáziu především konverзуjeme, což mi vyhovuje, nicméně chápu, že testy jsou nezbytnou nutností. Často se také díváme na videa, samozřejmě v angličtině, která nám pomáhají dostat se do kůže rodilých Angličanů v jejich každodenních situacích. Každého, podle mého názoru, hodiny angličtiny baví, výuka je zábavná a praktická, což se do života hodí.

Patrik Weis, 1. ročník

Anglicky se učím od 4. třídy a v 9. jsem k tomu přidal ještě soukromé doučování. Na „gymplu“ se v hodinách hlavně snažíme získat jistotu v jazyce a rozšiřovat slovní zásobu, protože skoro všechno z pravidel a pouček už umíme. Většinou diskutujeme nebo se díváme na anglická videa. Náš profesor má vždy něco zajímavého v zásobě a když náhodou neví co, tak vyvolá někoho z nás, aby něco pustil. Angličtina mě tu hodně baví, protože to už není jen otrocké šprtání pouček a slovíček, ale spíš získávání jistoty.

Jan Jedlička, 1. ročník

Jak bych shrnul svojí angličtinu? Těžko říct... Je rok od roku těžší. A zvlášť tady na gymplu. Na základní škole jsme s ní neměl problém. Doma jsem se jí neučil a přesto jsem měl samé jedničky, a občas nějakou tu dvojku. Když jsme přišel na gympl, tak mi bylo jasné že to tu nebo jako na základce. „Budu se muset začít učit“, říkával jsem si.

No jo, to se lehko řekne :-D. Od začátku roku jsme se do učebnice moc nekoukl a to se projevilo na známkách. A tak to bylo ze všemi předměty. Občas mi dělá problém mluvit souvisle a déle anglicky. S psaním zas tak problém nemám. Pomáhá mi, když děláme při hodinách „Translate“ nebo když si pouštíme „Some funny video“ :-D. Trochu jsem zabral a řekl bych, že druhé pololetí bylo mnohem lepší. Trojku z angličtiny jsme si zlepšil na dvojku a v druhém ročníku bych chtěl tu dvojku zopakovat. A možná, možná zkusím bojovat o jedničku. Měl jsem jí na základce, tak nevím, proč bych jí neměl i tady. ☺

Jaroslav Schwarz, 1. ročník

FRANCOUZSKÝ JAZYK

Ve školním roce 2009/10 studovalo na našem gymnáziu francouzský jazyk celkem 97 studentů ve dvou typech studia (tříleté a sedmileté kurzy). Téměř polovina z nich se v říjnu zúčastnila tradičního týdenního pobytu v Burgundsku, kde byli na oplátku přijati v rodinách svých korespondentů. Jednalo se již o desátý výjezd tohoto druhu, neboť spolupráce s gymnáziem ve městě Chalon sur Saone trvá od roku 1990. Troufám si říci, že délkou svého trvání je tato spolupráce ojedinělá. Důležitější je ovšem její náplň. Ta se pro české studenty za ta léta příliš nezměnila. Stále jde především o francouzštinu. (Alespoň pro ty, kteří se ji chtějí naučit.) Jinak je tomu na druhé straně. Francouzští studenti nyní vidí v pobytu u nás také možnost pocvičit se v angličtině. S tím souvisí i nabídka obnovit pro některé zájemce tradici „prodloužených„ pobytů. Několik našich studentů již v minulosti tuto nabídku využilo. Letos poprvé však zájem projevila i francouzská strana. Studenti tzv. evropských tříd (= třídy s rozšířenou výukou angličtiny) totiž vědí, že si u nás svou angličtinu mohou procvičit a díky ní se dorozumět i mimo gymnázium. Takže teď už zbývá jen najít rodiny na naší straně. Ale to na gymnáziu s tak širokými zahraničními kontakty jistě nebude problém..

Irena Trestrová, vyučující francouzštiny

ZEMĚPISNÁ OLYMPIÁDA 2009/2010

Školní kolo Zeměpisné olympiády proběhlo 4.3.2010 za účasti 70 studentů (primáni a sekundáni již tradičně všichni povinně). Do okresního kola konaného 13.3. 2010 postoupili vítězové kategorií A a B, první dva z kategorie C a tři studenti z kategorie D. V okresním kole zvítězil náš reprezentační výběr ve všech kategoriích a nasbíral tak 4 zlaté a 1 stříbrnou medaili. K tomu navíc jedno 4. a jedno 5. místo. Ze sedmi nominovaných tak postoupilo pět do krajského kola. Byli to: Mikuláš Borsányi (kat. A), Vojtěch Modlitba (kat. B), Ondřej Bartoš (kat. C), Michal Vrabel a Michal Mojžíš (kat. D).

Krajské kolo se konalo 13.4. v Českých Budějovicích. Autoři zadání (z katedry geografie Pedagogické fakulty ZČU) mladé milovníky zeměpisu skutečně nešetřili, a tak se úspěšní řešitelé ve většině kategorií dali spočítat na prstech jedné ruky. O to více potěšilo vítězství benjamínka výpravy. Mikuláš Borsányi se stal v kategorii A-6.třída nejenom vítězem, ale i jediným úspěšným řešitelem olympiády. Ostatní nedosáhli na magickou hranici 60% správně vyřešených úloh.

V celostátním kole konaném 6.5. 2010 v Plzni měla tedy i naše škola svého zástupce. Mikuláš Borsányi obsadil vynikající 5. místo a přispěl tak k celkovému vítězství Jihočechů nad ostatními kraji ČR.

Ondřej Voráček, vyučující zeměpisu

CHEMICKÉ CVIČENÍ V NOVÉM

V září školního roku 2009/10 jsme převzali nově vybavené a zrekonstruované laboratoře chemie. V prvním pololetí jsme je začali používat jen pozvolna. Probíhalo zde cvičení z chemie II. ročníku. Ostatní třídy si vyzkoušely v laboratoři jen několik laboratorních pokusů. Měla jsem alespoň prostor na uspořádání pomůcek z původního vybavení. Ve druhém pololetí bylo v laboratoři výrazně živěji. Střídalo se tu pravidelně 8 skupin studentů ze 4 tříd.

V květnu proběhla v nové laboratoři poprvé maturitní zkouška z chemie. Uspořádání laboratoře mnohem lépe vyhovuje a je důstojnější i pro tak významnou událost, jakou je maturitní zkouška.

Laboratoře působí optimisticky, pro vybavení byly zvoleny světlé barvy doplněné pro kontrast tmavě zelenou. Pracovní plochy a výlevky jsou čistě bílé, přesto se velmi dobře udržuje pořádek. Materiál je vhodně zvolený a nereaguje s žádnou běžně používanou chemikálií. Laboratoře jsou i po ročním „zkušebním“ provozu v téměř nedotčeném stavu a věřím, že nám budou sloužit mnoho let.

Jana Kočanová, vyučující chemie

OKRESNÍ KOLO CHO

Bylo mi řečeno, že v 7.45 mám být ve škole. Říkal jsem si, že budeme začínat v osm. Tak jsem se ráno v den olympiády v klidu připravoval a měl jsem dost času, abych v pohodě dorazil do školy. Jenže jsem zapomněl, že mám umýt nádobí. Když jsem dorazil do školy, byly dvě minuty po tři čtvrtě. Všichni mě už horečně sháněli. V 7.45 jsme totiž měli začínat! Ještě, že na mě počkali. Rychle jsem se posadil, obdržel jsem zadání teoretické části a po krátkých pokynech jsme se všichni pustili do psaní. Po skončení této části jsem byl zatím celkem spokojený.

Asi za půl hodiny měla začít praktická část. Té jsem se trochu obával. Ale zbytečně. Všichni jsme si zadání raději přečetli víckrát (nikdo nechtěl začít). No, nějak jsme pochopili, co se po nás chce, a tak jsme se postupně dali do práce. Po ukončení praktické části jsme si všichni soutěžící povídali na chodbě a čekali, až učitelé opraví naše práce. Asi po půl hodině přišli. Odebrali jsme se tedy zpět do laboratoře a začalo vyhlásování výsledků. (Všichni jsme očekávali, že budeme poslední, nebo někde na konci). Z toho důvodu jsme byli velice překvapení (já a Lukáš Wimmer), když na nás zbyla první dvě místa. A koruna toho byla, že jsme měli stejný počet bodů.

Je zajímavé se podívat zpět a uvědomit si, že kdyby na mě ostatní ty dvě minuty nepočkali, nebyl bych teď první.

Jan Modlitba 9.B

MOŽNÁ TO OPRAVDU K NĚČEMU BUDE...

Letos nám přibyl nový předmět – Člověk a svět práce. Mysleli jsme si, že nebude vůbec důležitý, těžký, a že z něj dostaneme jedničku „zadarmo“. Díky psaní na počítači všemi deseti pomocí programu Mount Blue, jsme si ale ověřili jedno staré přísloví: „Bez práce nejsou koláče“. Postupně jsme si osvojili jak hmatovou metodu psát na slepé klávesnici - to je taková, na které nejsou klávesy potištěny. To bylo první, čeho jsme se zalekli. Avšak díky trpělivé práci se už dokážeme na slepé klávesnici výborně orientovat a psaní bez koukání na prsty nám jde úžasně rychle. I když nás tento program někdy velmi nazlobí (nedá se totiž přemluvit, nikomu nenadržuje), víme, že to s námi myslí dobře. V dnešní společnosti se bez psaní na počítači neobejdeme asi v žádné profesi. A proto bychom si měli uvědomit, že tento školní předmět je stejně důležitý jako český jazyk nebo matematika. A pokud chceme onu jedničku, zadarmo to rozhodně nebude. ☺

Eva Tranová a Anna Oklešťková z tercie

ZE ŽIVOTA SPRÁVCE PC SÍTĚ

V životě každého správce počítačové sítě je několik smutných, náročných a nervy drásajících okamžiků. Vydání nové verze operačního systému Windows®, nepovedená aktualizace či „záplata“ některého programu, opakující se závady uživatelských stanic způsobené problémy mezi klávesnicí a židlí, RNA vir z čeledě Orthomyxoviridae a v neposlední řadě rána z nejhorších: změna síťového operačního systému na některém ze serverů v síti. Poslední ze zmiňovaných potkala v letošním školním roce i mne.

„Starý“, spolehlivý a přívětivý systém Novell NetWare jsme na naší škole používali několik let jako souborový server. Sluha to byl dobrý, o data uživatelů se staral spolehlivě, uživatelsky přívětivý, ve skupině oblíbený, prakticky „nezavirovatelný“. Pokud se přeci jen vyskytl nějaký technický problém (vzpomínám si, že v roce 2009 na jaře nějaký drobný byl), tak jsem radu vždy našel v podrobné, třisetstránkové příručce pana Přichystala a případné zásahy BFU („Běžný Franta Uživatel“) nezaregistroval. Leč pokroku se nedá stát v cestě, a tak jsem se začal připravovat na instalaci systému nového, dodané renomovanou firmou celosvětově známého jména se zvukným označením Windows Server® 2008.

Vzhledem k tomu, že jsem tento systém nikdy neinstaloval ani nekonfiguroval, pořídil jsem si podrobnou příručku Mistroství v Windows Server® 2008, která má 1340 stran (posléze jsem si pořídil ještě další dvě). Pravda, je to trochu více, než manuálek na NetWare, ale nový systém slibuje více možností, tak jsem se pustil celý natěšený do studia.

Nebudu zabíhat do technických detailů, kterými jsem se musel „prokousat“ než jsem mohl systém nasadit v „ostrém“ provozu školní sítě, dovolím si pouze krátkou ukázkou toho, jak jsem postupoval v případě nějakého problému při konfiguraci nového systému:

1. Vyskytl se problém, který jsem neuměl sám vyřešit.
 - a. Prohledám zakoupené příručky - v příručce se o tomto problému nic nepíše.
 - b. Prohledám internetové diskuze a odborná fóra na stránkách technické podpory – odpověď dotazovaných – „Zavolejte si na technickou podporu firmy Microsoft® s tímto problémem jsme se nikdy nesetkali“.
 - c. Volám na technickou podporu – Pro informace v českém jazyce stiskněte 1 ... Po 10 minutovém čekání mne přepojují na operátora: *(redakčně zkráceno)*

Já: Dobrý den, mám tento problém ...

Operátor: To nevím, zkoušel jste diskusní fóra na našem webu?

Já: Jistě, nikdo si neví rady.

Operátor: Tak vydržte, přepojím Vás na programátory.

Já: Čekám cca 10 minut.

Programátor: Zkoušel jste diskusní fóra na našem webu?

Já: Jistě, nikdo si nevím rady.

Na pokračování tohoto rozhovoru jsem už neměl více sil...

2. Problém jsem si metodou pokus omyl vyřešil sám.

Po této zkušenosti mi bylo jasné, že mne čeká ještě mnoho napínavých a dobrodružných chvil a že tento školní rok rozhodně nebude nudný.

Přes dlouhou a strastiplnou cestu se mi nakonec podařilo v lednu nový server spustit ve školní síti a doufám, že běžným uživatelům přináší mnoho radosti a šťastných chvil při práci u pc. Má ještě mnoho „dětských“ nemocí, ale já to nevzdám. A budu s ním bojovat, dokud mi budou síly stačit, protože o letní „dovolené“ hodlám absolvovat hlavní bitvu - a to zařadit do školní sítě druhý Windows Server® 2008 R2. A dobře mi tak.

*Jiří Lajner, IVT, webmaster a správce sítě
použité zdroje: strejda Gúgl a teta Wiki ;)*

VÝUKA ŘÍMSKO-KATOLICKÉHO NÁBOŽENSTVÍ

Výuka náboženství klade důraz, kromě základních směrů (křesťanská filosofie, dějiny spásy, prožívání církevního roku,...), také na morální a etické hodnoty. Při seznamování se s těmito hodnotami mají studenti možnost prohlubovat svoje znalosti na příkladech skutečných prosociálních osobností jako byl např. sv. Václav, František z Assisi nebo sv. Martin. Fotografie zachycují výrobu lampionu do svatomartinského světelného průvodu (prastará mnohasetletá tradice oslavující jednoho z ideových zakladatelů charity).

Studenti navštěvující nepovinný předmět římsko-katolické náboženství se účastní dobročinných akcí jako je Tříkrálová sbírka a adventní koncerty.

Mgr. Štěpánka Taliřová, vyučující

O VÝMĚNNÝCH POBYTECH A O REPREZENTACI

PĚT LET SPOLUPRÁCE S GYMNÁZIEM VE SLOVENJ GRADCI

Před pěti lety se na naše gymnázium obrátili zástupci Městského úřadu v Českém Krumlově s žádostí, abychom i my přispěli ke spolupráci s partnerským městem Slovenj Gradec ve Slovinsku. Tehdy jsem byla třídní učitelkou třetího ročníku a moji studenti s radostí tuto nabídku přijali a okamžitě začali připravovat program pro své slovinské hosty.

V lednu přijely slovinské kolegyně s panem ředitelem a společně jsme domluvili detaily výměnného programu. Pobyt slovinských studentů u nás i náš pobyt ve Slovinsku proběhl k úžasné spokojenosti obou stran. Vzniklo přátelství mezi mnou a slovinskými kolegyněmi a kolegy, studenti našli nové přátele a někteří dokonce lásky a mnohá z těchto přátelství trvají dodnes.

Následující roky se výměny pravidelně uskutečňovaly a studenti si vždy dobře užili program ve Slovinsku i u nás. Obě strany se kromě běžného života v rodinách a ve škole snaží ukázat významná místa a památky své oblasti i celé země, zprostředkovat kulturní, sportovní a kulinářské zážitky a zejména přispět k porozumění mezi našimi slovanskými státy v rámci Evropské unie. Při pobytu ve Slovinsku kromě pestrého programu ve Slovenj Gradci a kraji Koroška poznáváme další místa jako hlavní město Ljubljano, světově proslulé jeskyně Postojna jama nebo Škocjanske jame, soutěsku Vintgar, pohádkové jezero Bled s kostelíkem na ostrově a mohutným hradem nad jezerem, přímořská města Piran a Portorož a mnohá další.

Nejdůležitější je pro nás však skutečnost, že trávíme čas s úžasnými, příjemnými a pohostinnými lidmi a že navázané kontakty přetrvávají. Pevně věřím, že tyto výměnné pobyty budou pokračovat i v dalších letech. V současnosti pracujeme na přípravě šestého ročníku a již nyní se těšíme na společně strávený čas.

Marcela Šimková, vyučující angličtiny

HELLO, HOW DO YOU DO?

I just returned from a 10-month adventure in the USA and wanted to tell you a bit about it. I was staying with an American host family. They were really kind to me and had very similar interests. As I found out, the placement into a good family is what matters the most. So, be sure to write a good application if you want to go, because it is what they choose you by. During my stay in Colorado, I did a lot of things – I went on different trips, participated in

after-school clubs, made friends with a lot of people and had lots of fun. I participated in my American high school a lot, too, because American schools have a big selection of classes. There were quite a few I wanted to try out. And so my subjects were ranging from classes like Cooking, Public Speaking or Creative Writing to Marketing and college-level Psychology (yeah, students in the US can take classes based on their level).

I noticed that many people say: "Americans are...(whatever)" with different words. But with the USA, it is hard to generalize. There are all kinds of people in the US. Basically, whoever you are, you will certainly find somebody with similar interests and lifestyle there.

I definitely recommend you to try at least one foreign exchange stay, either in the high school or during your college study. And don't let the price stop you – it is an unforgettable experience and if you use your time on your foreign exchange stay wisely, the money you put in will return and multiply.

Good luck & Go for it! (By the way - you will find that Americans are also very encouraging people)

Tomáš Václaviček, septima

AKTIKEL

vom 10. 03. 2010

Rotarier überschreiten die Grenzen

Finale des 7. Wettbewerbs für den
„Rhetorikstar“ im Modehaus Garhammer
- Erstmals ein Tscheche mit dabei

Windpassinger

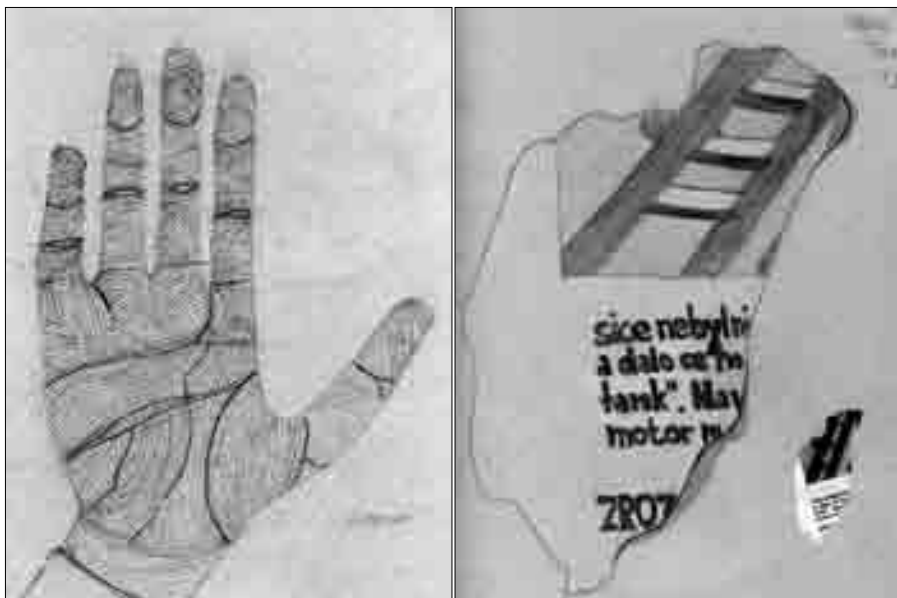
Die Mode stand im Fokus der fünf freien
Reden: Projektleiter Andy Alteneder (von

links), Rhetorikstar Adrian Seine, Michaela Peterhansl, Benedikt Robl, Verena Heß, **Pavel Bicek**, Rotary-Club-Präsident Dr. Franz Schreiner und Franz Huber, Sponsor und Seniorchef vom Modehaus Garhammer.

Von Andreas Windpassinger

Waldkirchen. Wenn das Rhetorik-Finale des Rotary-Club Freyung-Grafenau schon im Modehaus Garhammer in Waldkirchen stattfindet, war es natürlich naheliegend, dass sich die Vorträge der fünf Finalisten mit der Modewelt beschäftigen. Umringt von Shirts, Schuhen und Socken kämpften Benedikt Robl, Verena Heß, Michaela Peterhansl, Pavel Bicek und Adrian Seine mit ihren leidenschaftlichen, gefühlvollen, energischen oder problemansprechenden Vorträgen am Montagabend um den Titel „Rhetorikstar 2010“. Das Rennen machte Adrian Seine vom Gymnasium Freyung, der mit

seinem Referat „Mode als Ausdruck“ die Jury überzeugen konnte (siehe Artikel unten). „In der Antike galt die Rhetorik als wichtige Disziplin. Als Naturanlage kann die Redefähigkeit des Menschen durch Kunst und Wissen sowie durch Erfahrung und Übung vervollkommen werden“, führte Dr. Franz Schreiner, Präsident des Rotary-Club Freyung-Grafenau, eingangs vor Augen. Heute registrierte man mit Sorge die mit der rasanten Verbreitung der elektronischen Kommunikationsmedien unter den Kindern und Jugendlichen einhergehende Verarmung der sprachlichen Ausdrucksformen. „Umso mehr ist es uns Rotariern Ansporn und Auftrag, gegen diese Zeiterscheinung anzukämpfen“, erklärte Schreiner. „Erfolg hat, wer gut reden kann!“ Mit diesen Worten eröffnete Projektleiter Andy Alteneder seine Begrüßung. Er wartete mit einer interessanten Zahl auf: „Die Führungskräfte der 500 größten deutschen Unternehmen halten innerhalb eines Geschäftsjahres rund 60 Reden.“ Diese Reden seien ein zentrales Element ihres Führungsstils. Viele Manager hätten Probleme mit öffentlichen Auftritten und lesen oft Manuskripte vor, die ihre Berater geschrieben haben. Für die Zuhörer sei das oft eine schwer verdauliche Kost, denn eine Rede sei keine Schreibe. Der diesjährige Wettbewerb zeichnete sich durch eine Besonderheit aus: Zum ersten Mal nahm die Veranstaltung durch die Teilnahme eines Schülers aus Krumau einen grenzüberschreitenden Charakter an. Pavel Bicek vom Gymnasium Krumau schaffte es ins Finale, obwohl er nur ein Jahr als Gastschüler das Comenius-Gymnasium in Deggendorf besucht hat. „Meine Teilnahme war eher spontan und auch für das Finale habe ich mich nicht allzu sehr vorbereitet“, meint Bicek. Für ihn sei es besser, wenn er sich nicht so viel stresse. Seine Schulleiterin Jana Cipínová verglich ihn mit einer Olive: „Je mehr man sie presst, desto ertragsreicher das Ergebnis.“

PROJEKTY

Zdena Mašínová

V rámci projektového dnu „My jsme to nevzdali“ naše třída navštívila tzv. otevřenou výstavu v Českých Budějovicích, kde jsme se mohli seznámit s více než 50 životními osudy lidí, mezi kterými byl také osud Zdeny Mašínové.

Její příběh jsem si vybrala, protože je mi známá historie jejího otce a jejich bratrů. Obdivuji její statečnost a pevné morální přesvědčení. Nenechala se zastrašit zlem a i v dobách, kdy naprostá většina lidí volila pohodlnou kolaboraci s tímto zlem, dokázala žít svůj život v souladu se svými vnitřními hodnotami. Život to určitě nebyl snadný, ale byl pravdivý a svým způsobem i naplno prožitý. V roce 2004 vyšla kniha Jana Nováka Zatím dobrý (So Far So Good), která mapuje příběh jejich bratrů i příběh celé rodiny Mašínových. A ten by rozhodně neměl být zapomenut.

Zdena Mašínová se narodila 7. listopadu 1933. Je dcerou hrdiny protinacistického odboje Josefa Mašína a sestrou protikomunistických odbojářů Ctirada a Josefa Mašínových. Když bylo Zdeně Mašínové pět a půl roku, její otec odešel do ilegality. Pak už otce vídala jen při občasných tajných nočních návratech domů. Josef Mašín byl nakonec gestapem chycen a 30. června 1942 popraven.

V roce 1946 odešla třináctiletá Zdena za babičkou Emmou do Jeseníku, kde pokračovala ve studiu na místním gymnáziu. V letech 1951 až 1953 vystudovala Vyšší zdravotnickou školu v Olomouci a v létě 1953 nastoupila jako laborantka na zdejší krajské hygienické stanici. Tehdy už její bratři vyhlásili boj komunistickému režimu. Na podzim roku 1953 utekli za známých okolností na Západ. Dne 26. listopadu 1953 je Zdena Mašínová spolu se svou matkou i strýcem Ctiborem Novákem zatčena a vězněna v Olomouci a v Praze. Na odbojové činnosti bratrů se sama nepodílela.

Na jaře 1954 ji propustili a stále sledovali. Matku Zdenu Mašínovou mezitím komunisté odsoudili za spoluúčast na zločinném spiknutí proti republice na 25 let. Strýce Ctibora Nováka dokonce k trestu smrti. V roce 1955 byl Ctibor Novák popraven, v roce 1956 umírá ve vězení její těžce nemocná matka Zdena Mašínová starší. V roce 1957 ze Zdeny Mašínové stěhuje z Olomouce do Prahy, pracuje v různých laboratořích pražských poliklinik. V březnu 1969 se jí podaří odjet na zájezd do tehdejší NDR. Součástí zájezdu je i krátká zastávka v Dánsku. A tam se Zdena Mašínová po šestnácti letech setkává s bratrem Josefem. Vrací se však do Československa. Už kvůli své nemocné babičce a také Rudolfu Martinovi, kterého si v roce 1973 bere za muže.

Osmdesátá léta pak prožívají manželé v Konstantinových Lázních. Po roce 1989 bádá Zdena Mašínová v archivech, v roce 1994 dosahuje plné rehabilitace své matky a svého strýce. Stěhuje se zpět do Olomouce, kde žije dodnes.

Po celý život byla režimem perzekvována, získala pouze práci myčky laboratorního skla. Polistopadové společnosti vytýká morální marasmus, disent podle ní nebyl vůbec připraven vést společnost k demokratickému uspořádání. Angažovala se v případě Vladimíra Hučína, je restituentkou části rodinného majetku. Po listopadu obdržela státní vyznamenání (Medaile předsedy vlády, Řád TGM).

Anežka Pouchová, kvinta

PROJECT TRANSBORDERS CZECH REPUBLIC - AUSTRIA

*Na tomto projektu pracovali studenti Jan Palkovič, Martin Čermák (septima),
Lucie Kandlová (sexta), Jana Čurdová a Filip Strnad (I.).*

Začátkem května jsme se zúčastnili česko-rakouského projektu TransBorders, který vznikl z iniciativy představenstva sdružení *Verein Anne Frank* ve Vídni a české organizace *Člověk v tísni*. Projekt je zaměřen na problematiku lidských práv.

Workshop se konal v Muzeu romské kultury v Brně, kde jsme se setkali s našimi rakouskými kolegy. Hlavní náplní prvního dne bylo zpočátku vzájemné seznámení a představení projektu. Následně jsme bod po bodu rozebírali jednotlivé články Všeobecné deklarace lidských práv a svobod. Poté následovala bouřlivá diskuse, při níž jsme vždy nedošli ke stejnému názoru. Naše postoje se lišily zejména v otázce homosexuality a interrupce.

Druhý den jsme se věnovali přípravě na natáčení vlastního krátkého dokumentu s tématem porušování lidských práv bezdomovců, které jsme si sami zvolili. Zároveň nám byly prezentovány práce ostatních studentů z celého světa.

Celý víkend byl pojat zajímavou a zábavnou formou. Poznali jsme nové lidi z Česka i Rakouska, zdokonalili jsme se v anglickém jazyce a hlavně jsme zjistili, jak je toto téma aktuální a důležité. Získali jsme náhled na společenské problémy v našem okolí.

Naše spolupráce se sdružením *Verein Anne Frank* nekončí. Na příští školní rok jsme byli přizváni k účasti na putovních výstavách o životě židovské dívky Anny Frankové.

*Jan Palkovič,
Martin Čermák
a Lucie Kandlová*

PROJEKTOVÝ DEN V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Cíl a náplň projektového dne nebyly pro 10. b žádným tajemstvím, protože už jsme se na něj dopředu připravovali při hodině dějepisu. Překvapením možná pro některé bylo, že dostali ještě jeden pracovní list. Ozývaly se sice protesty, že jedna třída jde péci buřty na Křížák a my budeme organizovaně popocházet po městě, ale nakonec se přece jen ty pracovní listy začaly zaplňovat. Při prohlídce města jsme si na názorných příkladech zopakovali látku z hodin dějepisu a pak navštívili Muzeum stavebních dějin a řemesel, které zanechalo pozitivní dojmy ve většině zúčastněných. Zde jsou některé z nich:

Projektový den byl velmi poučný, i když jsem mnoho informací již předtím věděla, ale díky němu se mi daly pořádně do souvislostí. Zajímavá byla návštěva muzea, ve kterém jsem předtím nikdy nebyla, ale dost mi vadilo, jak bylo malé, a když pan průvodce něco říkal, stála jsem příliš daleko na to, abych ho dobře slyšela nebo viděla, na co přesně ukazuje.

Poznali jsme krásy Č. Krumlova při napínavé a poučné prohlídce města. Poprvé jsem se dostal do místního kostela, což stálo za to. Také jsem se dozvěděl, že Krumlov dobývali i husité.

Díky projektovému dni jsem si všimla mnoha věcí, které zde jsou už z dávné historie. Je zde mnoho gotických domů. Také jsem se dozvěděla, že nejdříve vznikl Latrán, kde bylo hodně bezpečnostních prvků, aby se nepřítel nemohl dostat k zámku (brána, klikaté uličky). Krumlov jsem díky tomu více poznala a mohla jsem živě vidět stavby z několika historických období. Také návštěva v muzeu mi přiblížila život lidí v Č. Krumlově. Také jsem poznala více svatých a zjistila, co jsou to atributy.

Myslím, že výprava za poznáním Českého Krumlova a jeho historie byla velmi poučná. Sám (i když v Krumlově bydlím už od narození) jsem i nějaké věci a zajímavosti nevěděl. Nejvíce mne zaujaly bohatě vyřezávané trámy, které zdobily komnaty zámku Český Krumlov. Také skleněné tabulky mne zaujaly svým tvarem a náhrada za ně mi rozevřela úsměv, byly to totiž blány ze zvířecích vnitřností.

Matyáš Bednář

Při prohlídce města jsem se dozvěděla spoustu věcí, které jsem o Krumlově nevěděla. Nejvíce mne zaujala přednáška v muzeu řemesel a byla jsem mile překvapena exponáty, které se zde nacházely – nejvíce modely krovů, dveře a šablony, kterými se zdobily zdi. Velmi zajímavé byly typy sgrafit.

Nejvíce se mi líbila cesta kolem pivovaru a kostela. V okolí pivovaru je bašta, která sloužila k ochraně města. Potom se mi líbila přednáška v muzeu. Dozvěděla jsem se zajímavé věci např. o stavbě města a viděla spoustu zajímavých věcí (cihly, omítka, dlaždice, trámy). Zaujal mne také krumlovský kostel, nejvíce asi jeho zdobený oltář z baroka.

Většina autorů a autorek si nepřála uvést jméno, přesto bych jim touto cestou ještě jednou chtěla poděkovat za souhlas se zveřejněním jejich příspěvků.

Ačkoliv počasí v tento den nebylo zrovna naším přítelem a lijákem předčasně naši cestu do středověku ukončilo, myslím si, že byl tento projektový den příjemným zpestřením školního týdne a stálo by za to ho někdy zopakovat.

S příspěvím studentek a studentů z 10. B sestavila Markéta Urbanová

VE ZVÍŘECÍ KŮŽI

Když v tomto školním roce Alšova galerie nabídla školám účast v projektu s příznačným názvem „Ve zvířecí kůži“, dlouho jsme s paní kolegyní Ivanou Brčákovou nezvažovaly. Obě jsme tušily, že je to téma velmi inspirativní. Za sebe mohu říci, že po loňské zkušenosti, kdy jsme spolupracovaly na knize o sv. Václavovi a na projektu „V zemi Já“, jsem si byla jistá, že studenty i nás výprava pod kůži zvířat určitě obohatí. Spojit tento projekt s osnovami nebylo těžké. Měli jsme možnost uplatnit probírané funkční styly – výtah, výklad, jednoduchou úvahu i umělecké vypravování - a používali jsme i texty z čítanky pro osmý ročník.

Byla jsem mile překvapená, že tercie docela rychle souhlasila s tím, že i v tomto roce napíšeme společně knihu. Po loňské zkušenosti věděli, že knížka se nerodí snadno a že je to bude stát hodně práce navíc. Co mě obzvlášť potěšilo, byla samostatnost některých studentů, kteří velmi spontánně vytvořili redakci a sami přicházeli s výbornými nápady (například uplatnit vymoženosti počítačové grafiky, které právě probírali v hodinách informatiky). Dokladem jejich samostatnosti a aktivity je i tento příspěvek. Za dlouhá léta praxe se mi nikdy nestalo, že by někdo chtěl udělat cokoli dobrovolně místo mě. Když jsem v tercii řekla, že chci napsat o naší knize, přihlásila se Eva s Aničkou a Honza se Samem, že si o své knize chtějí napsat sami.... Nemohli mi udělat větší radost. Dohodli jsme se na tom, že z každé kapitoly vyberou ilustraci a kratičkou ukázkou textu.

Proč velryby zpívají?

K odpovědi na otázku Proč velryby zpívají vedla dlouhá cesta. Nejprve nám paní profesorka pustila podivné zvířecí zvuky spojené s jazzovou improvizací. Někteří z nás poznali velryby a téma bylo na světě. Než jsme psali vlastní povídky, museli jsme v odborné literatuře a na internetu najít co nejvíc informací o příčinách velrybího zpěvu, aby bylo o čem psát... Ve výtvarné výchově jsme si pouštěli nám už známý velrybí zpěv a malovali abstraktní obrázky...

Vanessa objevila osamoceného samce. Opatrně připlula blíž. Samec se otočil a pohlédl jí do očí. Zamilovali se do sebe na první pohled a jeden druhého se nemohl nasytit. Už nepluli každý sám, ale dohromady, vstříc své budoucnosti.

Zdeňka Rusínová

Proč želvy nemají rády písničky?

Na tuto otázku jsme dělali ve škole jen krátkou etudu. Paní profesorka nám přečetla první větu z knihy bajek a my jsme si měli příběh sami domyslet tak, abychom odpověděli na otázku Proč želvy nemají rády písničky?

Jak už jistě víte, želva porazila zajíce v přesporním běhu. Jednou zajíc o želvě vymyslel písničku. Písničku, která moc ubližuje... „Želva to je kráska, listy jen tak mlaská. Obludná zelená hlavička, toť vám sexy samička.“ Želva to ale nechtěla poslouchat, a tak zašla za strýčkem slonem s prosbou, aby si vzal její uši. Od té doby mají sloni uši jako domy, želvy nemají žádné...

Jan Lukáč

Proč se šimpanzi smějí a psi musí brát antidepressiva?

Druhá kapitola naší knížky byla nejdelší. Nejprve jsme od paní profesorky dostali lístečky s názvy zvířat a rozdělili se do skupin na vlky, psy, šimpanze, makaky a surikaty. Poté jsme viděli velmi zajímavý dokument BBC, ve kterém se na příbězích ze života „našich“ zvířat dokazovalo, jaké vlastně prožívají emoce. Naším úkolem bylo tyto příběhy napsat jednak z pohledu samotných zvířat a jednak z pohledu lidí. K příběhům jsme potom na výtvarné výchově malovali ilustrace - a ty se povedly.

Vlčí žal. *Hladová puma vběhla na mýtinu a Mtaki zamordovala. Ráno Mataki nikdo neviděl. Pocit ztráty vlky dovedl k neobvyklému chování. Běhali dokola a pořád Mataki hledali. Po šest týdnů jen smutně vyli a vůbec si nehráli. Hrátky a škádlení dříve patřily mezi jejich záliby. Jejich žal si zaslouží i nejméně důležitý člen smečky.*

Anna Dangová

Mají zvířata duši?

V další kapitole jsme vycházeli také z našeho známého dokumentu a měli jsme psát úvahu na téma Mají zvířata duši? Celý projekt jsme potom ukončili tak, jak jsme ho vlastně začali - stejným stylistickým cvičením. Kdybych byl zvíře, byl bych....

Lidé si myslí, že jsou něco „víc“. Něco extra. Jenže nejsme. Jsme tvorové jako zvířata. Nevím, proč se k nim někdy chováme tak ošklivě. Všechno děláme jen pro peníze nebo pro krásu, neboť podléháme módnímu diktátu. Jistě, budeme úžasní, s bezchybnou pleť a dokonalou postavou. Zamyslete se ale. Za jakou cenu? Muselo pro nás zemřít nespočet zvířat. Vždyť jsou to krásná zvířata, která mají emoce, pocity, umí milovat, radovat se.... Nenutím vás k tomu, abyste byli vegetariáni. To ne. Takový je život a nějak přežít musíme. Jen vás prosím, abyste zvířatům neublížovali.....

Eva Tranová

Kdybych byla zvířetem, byla bych..

Lvice se musí spoléhat sama na sebe a zároveň lovit pro celou smečku. Většinou si zvolí kořist, u které si je jistá, že ji uloví. Stejně tak já většinou poznám, jak vysoké cíle si můžu vytyčit, a pak jich častokrát dosáhnou. Mám ráda velkou rodinu, ale občas ocením i chvíli samoty. Stejně tak lvice loví sama, ale žije ve smečce. Někdy také bývám dost podrážděná a vytahuji pomyslné drápy na každého, kdo se mi připlete do cesty.

Jana Draxlerová

Redakce: Eva, Anna, Samuel, Honza

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

Ve dnech 1. – 4. 3. 2010 se konalo EKOLOGICKÉ SOUSTŘEDĚNÍ PRIMY v Ekologickém centru na Stožci. V programu byla výuka o zvěři, co žije na Šumavě, a lesích, stromech, rostlinách..., obecně o kráse Šumavských lesů. Studenti primy se tzv. UČILI HROU jak v hlavní budově, tak i na čerstvém vzduchu. Hry a soutěže se samozřejmě týkaly Šumavy, zvěře a rostlin. Např. „Stopovací příběh“, kde se tiskaly razítky zvířecí stopy a dokreslovaly keře, rybníčky, kameny apod. Poté musely skupinky svůj příběh prezentovat. Všem skupinám se to moc povedlo. Venkovní aktivity jsme vždy zakončili kouloučkou a skákáním do sněhu, a konec programu skvělou večeří v nedaleké hospodě. Někdy byly procházky chladné, ale to jsme vyřešili během v hlubokém sněhu do kopce a zpět. Během čtyř dnů jsme posbírali mnoho zkušeností o šumavských lesích a moc se nám to líbilo :-)

Daniela Sternadová – prima

VÝLET DO MATIČKY MĚST

Je to trochu zvláštní, ale výlet plánovaný na jaro 2009 se uskutečnil až v listopadu následujícího školního roku. Všichni už měli cestovní horečku, a tak když nastal den D, mnozí z nás netrpělivě vyhlíželi vlak na nástupišti v Českých Budějovicích. Kolem poledne jsme po pohodové, nicméně zdoluhavé cestě konečně dorazili do Prahy.

Tramvají jsme se dokodrcali na ubytovnu a hned si vybalovali. Nebylo ale moc času, protože nás čekala prohlídka Židovského města. Po návštěvě několika obdivuhodných synagog jsme si prohlédli i židovský hřbitov na Josefově. Upřímně už nás všechny bolely nohy, takže jsme se vrátili do hostelu. Po odpočinku jsme se slavnostně vystrojili a zamířili směrem k Vinohradskému divadlu. Shlédlí jsme hru pana Čechova – Višňový sad. Později jsme o představení vášnivě diskutovali, ale shodli jsme se, že se z větší části všem líbilo.

Druhý den jsme si naivně mysleli, že až do oběda budeme spát, jenže to jsme se pěkně přepočítali. Hned dopoledne jsme se byli podívat na Pražské Jezulátko. Ani jsme se neohřáli a už jsme nastupovali do lanovky vzhůru na Petřín. Ještě že tak, pochybuji, že by to zrovna naše třída vyšla pěšky bez újm. Z rozhledny se nám naskytl výhled na celou Prahu. Fotbaloví fajnšmekři se pokochali strahovským stadionem a zbytek se soustředil spíše na památky. Ovšem chlapci se nejvíce vyřádili na místním dětském hřišti. Bylo vidět, že jsme opravdu z malého města, snad jen my se totiž dokážeme ztratit v petřínských zahradách. Nemohli jsme vynechat ani návštěvu Hradčan a Karlova mostu.

Ve středu jsme navštívili botanickou a zoologickou zahradu v Tróji. Večer bylo na programu divadlo Viola naproti Národnímu divadlu. Bára Munzarová a Josef Somr přednášeli příběhy z Bible.

Čtvrtý den byl volnější, protože jsme měli dlouhý rozchod na Václavském náměstí. Později jsme se opět sešli před Žižkovským vysílačem a po skupinkách jsme výtahem vyjeli nahoru, na rozhlednu. Večer bylo na programu Divadlo Na Fidlovačce. Pomalu se blížil den odjezdu a my si říkali, jak to celé rychle uteklo.

Nastal den odjezdu a my jsme s kufry v ruce netrpělivě čekali až pani učitelka Pastorková a pan Jakab zavěli : „Jedeme domů!“ Výlet byl hodně náročný, ale vydařený. Dodnes si vyprávíme historky z této cesty.

Anna Čermáková, 12.B

STUDIJNÍ POBYT V ITÁLII

Zatímco se všichni prvního září poslušně odebrali do školních lavic, my jsme byli na cestě do slunné Itálie. Byl před námi týden cestování po jihu této krásné země. Jako první nás čekaly Benátky. Bylo to velice zajímavé, den předtím se tam totiž konala nějaká akce, takže jsme viděli v akci tamní uklízeč čtu. Benátský přístav je úžasný, někteří z nás poprvé viděli opravdu veliké lodě. Po čtyřech hodinách ve Venecii jsme pokračovali v cestě až do oblasti Neapolského zálivu, kde na nás čekal hotel na okraji Neapole s typickou italskou večeří.

Druhý den ráno jsme vyrazili do přístavu Pozzouli, čekala nás naše první cesta trajektem, jeli jsme na ostrov Ischia. Dozvěděli jsme se něco o historii tohoto ostrova, shlédli Aragonský hrad, nádhernou vyhlídku v Serra – Fontana a poloostrov Sant Angelo. Po prohlídce jsme se všichni vykouпали na krásných ischijských plážích a odjeli trajektem a autobusem zpět do hotelu.

Třetí den se dá označit za nejteplejší den pobytu. Vedro bylo sice pořád, ale na Vesuvu a v Pompejích jsme ho pocítili asi nejvíce. Všude pouze pemza ze sopky, žádný stín. Ale stálo to za to. Nejvíce nás zaujalo divadlo a ostatky tehdejších obyvatel Pompejí. Poté jsme se vrátili z antiky do současnosti, navštívili supermarket k doplnění zásob a znovu na kutě.

Další lodní výlet. Z přístavu v Sorrentu jsme připluli na ostrov Capri. Tato destinace v Tyrhenském moři se nám líbila nejspíše ze všeho nejvíc. Prohlédli jsme si města Capri a Anacapri, výhled od vily Monte Solara, viděli jsme celý ostrov, Neapolský záliv, Vesuv a okolní ostrovy. Nakonec jsme absolvovali okružní plavbu kolem Capri a naposledy jsme se vrátili do místa svého přespání.

Pátého září ráno jsme si zabalili všechny věci a vyrazili autobusem na poslední zastávku, kterou byl Řím. Proběhla půldenní prohlídka města s paní průvodkyní, která nás vzala například na náměstí Navone, k fontáně di Trevi, ke Kapitolu, na Forum Romanum a nakonec ke Koloseu. Na cestě jsme se ještě zastavili ve starobylé metropoli Toskánska – ve Florencii. Za tmy jsme si prohlédli dóm Maria del Fiore, Gallerii Degli Uffizi, náměstí Republiky se světoznámou Michelangelovou sochou Davida. Poslední památka byl Most zlatníků, potom jsme se vrátili do autobusu a odjeli zpět domů.

III. ročník

UKÁZKY Z PRACÍ STUDENTŮ

ZTRACENÍ

Les. Klid. Ticho. Skupinka spolužáků se za námi zdržela, tak učitele napadlo, že se schováme v lese a přepadneme je. Rozhlížím se kolem sebe, schovaný za stromem. Jedním okem pozoruju Béd'u, jak s druhým kamarádem Bobanem navozuje atmosféru afrického pralesa a docela se mu to daří.

Ztratili jsme se! Zkusíme najít správnou cestu, nebo že bysme se vrátili rovnou do kempu? Počkat, vždyť máme mobily! Ale já nemám kredit. Nebudu to říkat nahlas, ostatní to napadne taky.

„Zatím budeme hledat tady v okolí, jestli někoho z našich nenajdeme“, řekl jsem. Nikde nikdo. Tak zavoláme.

Netrpělivě se rozhlížím. Kde jsou? Měli tu už dávno být. Jana telefonuje a po chvíli oznamuje, že se spolužáci ztratili a že je navedla na správnou cestu.

Ach jo, proč nechodíme v jedné skupině? To by k takovým věcem nedocházelo. Ale teď si zase odpočinu a nechám to na ostatních.

OK, další půlhodinka čekání. Už začínám být netrpělivý. Ze všerejška mám všude škrábance, jak jsem jako šílenec pobíhal po lese, když jsme se taky ztratili.

O půl hodiny později...

Tak nic, tohle by nešlo. Jsme někde v ... lese. A vypadá to, že nemáme ten les opustit. „Půjčte mi mobil!“ Volám učitelům. Není to nejideálnější popis cesty, ale něco přibližně vím. Zkusím je vést já. Jdeme do města. Odbočka mezi domky, to může být kdekoliv. Zeptám se někoho místního. Hm, prý tři různé cesty. Tak si jednu vybereme. Možná to nebude ta pravá, ale co, aspoň jsme se snažili.

O pět minut později...

Tak to není ona. Nechám to zase na ostatních.

Jaktože jdou všichni dolů? OK, jdu taky, už je asi nebavilo se schovávat za stromy. Se smíchem pozoruju Sebiho, jak si přes obličej dává listy v domněni, že ho tak nikdo neuvidí. Úkryt, úkryt... Vybavuje se mi obrázek maskovaných vojáků. Odhazuju brašnu, vrhám se na zem a sypu na sebe listy, nedůvěřivě pozorován spolužáky. Jsem skoro zakrytý kromě hlavy a rukou, ale přichází profesor. Ztracence nevede a oznamuje, že jdeme za nimi.

O dalších 10 minut později

Všichni se zase hádají. Zkusím odejít. Ne, řvou, ať jdu zpět. Volají nám učitelé – máme se sejít u samoobsluhy. No, to je mohlo napadnout dřív. Ale zřejmě si chtěli projít nějakou stezku a čekali, jestli je najdeme. Možná...

Samuel van Overloop a Erik Sternad, tercie

NÁŠ ŠKOLNÍ ROK - SEKUNDA 2009/2010

Školní rok 2009/2010 byl zábavný, ale také náročný. Začneme tím pozitivním.

Nejlepším soustředěním v tomto roce byl lyžařský kurz na Hochfichtu. Naučil jsem se tam lyžovat především bezpečně.

Další výlet, který mě zaujal, byla exkurze do Bavorského lesa, kde se nachází Stezka v korunách stromů. Jedná se o dřevěnou lávku osm až dvacet pět metrů nad zemí – a to už je pořádná výška! Tato naučná stezka je zakončena obrovskou dřevěnou věží, odkud byl krásný výhled na zdejší krajinu. Jen výstup nahoru byl tak úmorný, že se zadýchal i Čapek. Nakonec jsme se tam ale dostali, což vypovídá o naší fyzice, která se nám vyplatila o několik týdnů později.

To se konala atletická olympiáda, tedy vlastně Pohár rozhlasu, kde všichni šli za tým. Když jsme obsadili první místo, divili se i učitelé. Děvčata z naší třídy skončila na druhém až třetím místě, což je také úspěch.

A teď z té horší stránky. Učení je bohužel pořád těžší a známky se zhoršily. Ale s tím se musí počítat.

Jan Berný, sekunda

HALLOWEENSKÉ SPANÍ VE ŠKOLE

Tuto akci bohužel podnikla jen polovina třídy, a sice skupina pokročilejších angličtinářů s panem učitelem Zemanem. Program byl pochopitelně alespoň z části zaměřený na angličtinu. Nejdříve jsme si pročítali text o halloweenských zvycích. Pak přišlo na řadu vydabávání dýní, které jsme později použili jako osvětlení na strašidelnou stezku odvahy. Byla to vydařená akce, jen další den jsme byli trochu unavení.

Marie Reitingarová, sekunda

Na podzim se naše třída zúčastnila exkurze do ZOO Ohrada v Hluboké nad Vltavou, kde jsme měli program na téma hadi. Paní průvodkyně nám sdělila mnoho zajímavých informací, ale nejvíce mě zaujalo, že hadi mají tzv. Jacobsonův orgán. Je to něco jako čidlo, které rozeznává teplotu ve stupních Celsia.

Tomáš Melounek, sekunda

PROJEKTY

BAVORSKÝ LES – BLÍZKÉ SETKÁNÍ S DIVOČÁKEM

Exkurze do Bavorského lesa se nám vydařila. Měli jsme hezké počasí, které nám vydrželo po celý den. Prováděli nás sice němečtí zaměstnanci, ale snažili se mluvit česky. Nejdříve jsme prošli Stezku v korunách stromů s naučnými tabulemi. Tato stezka je zakončena vysokou dřevěnou věží. Šli jsme se samozřejmě podívat nahoru. Rozhled z věže byl krásný, ale foukal tam studený vítr, proto jsme se nahoře moc dlouho nezdrželi a raději jsme se vydali mezi výběhy zvířat, která normálně ve volné přírodě nespátříme.

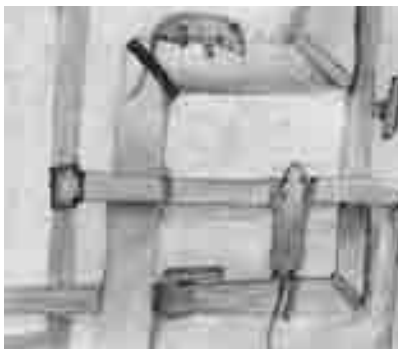
Kristina Švancárová, sekunda

Nejlepší zážitek z celého roku byl výšlap na Klet. Sice trochu poprchávalo a byla mlha, ale to mi nevadilo (nebo jenom trochu), když jsem věděla, co mě čeká na zpáteční cestě. Na vrcholu jsme si půjčili koloběžky a dolů to sjeli! Dokonce jely i paní profesorky. Myslím, že všichni byli stejně nadšení jako já. I když se možná zpočátku někdo bál, nakonec to všichni sjeli šupem a dole jsme byli za 15 minut.

Dorota Nekolová, sekunda

Školní rok 2009/2010 byl ten nejlepší. Tolik výletů jsme snad nikdy neměli! Zůstala mi z nich spousta vzpomínek. Přibyl i můj zatím nejoblíbenější předmět – němčina. Škola je výborná, ale už se stejně těším na prázdniny. :-)

Vítek Mazák, sekunda

A CO NOVÍ OSMÁCI?

Z čeho jsem měla největší strach? Asi z učení, ale díky tomuto strachu jsem se paradoxně naučila učit se, což budu v budoucnu určitě potřebovat. Myslím, že mnohem těžší než učit se, bylo zvyknout si na nové učitele a neznámé prostředí.

Jak se k nám chovají učitelé? Většinou jako k dospělým, což mi naprosto vyhovuje, ale na druhé straně musím říct, že někteří z nás by potřebovali spíš režim jako v nápravném zařízení....

Byl tedy přestup na gymnázium zklamání nebo výhra? Myslím, že jistě výhra, i když několik drobných chybiček by se jistě našlo. Navzdory nim mi studium na gymnáziu přineslo mnoho pozitivních zážitků, poznala jsem nové lidi, nové prostředí, naučila se učit, myslím si zkrátka, že každý, kdo vyčnívá na základní škole, bude na gymnáziu spokojený stejně jako já. ...

Kladu si otázku, jaké je chování těch, kteří navštěvují gymnázium, a těch, co chodí na základní školy? Když se podívám na sebe samu, uvědomuji si, jak moc jsem se změnila já sama. Byla jsem ustrašená, nesamostatná, nedokázala jsem vystoupit z davu, projevit svůj vlastní názor nebo udělat něco jinak než ostatní. A teď? Naučila jsem se samostatnosti, nebojím se být jiná.....

Co jsem tady vlastně získala? Především spoustu dobrých kamarádů, už si vůbec neumím představit, že bych to tu měla opustit a nechat tu své přátele....

A co známky? To jsem se sebe ptala hned na začátku. Zvládnu to vůbec? Naučím se učit se? S pýchou musím říct, že jsem to zvládla. Výsledky sice nejsou takové, jaké bych chtěla, ale vím, že dnes umím více, než bych se naučila na základní škole....

Určitě bych neměla opomenout vědomosti, kvůli kterým jsem sem přišla. Tady je určitě rychlejší postup výuky. Víím, že pro některé žáky je to těžké. Během tohoto roku nás už po 3 měsících opustila dívka, která uznala, že učení nezvládá. Jak poznám, jestli na gymnázium patřím nebo ne? Podle známek? Není dobré vyčkat, jestli špatné známky nejsou jen výsledkem „šoku“ z přechodu na jiný typ školy?....

Zároveň to pro mě byla změna v systému učení. Protože jsem se na základní škole učila jen někdy, nemohla jsem si zpočátku zvyknout na to, že se doma musím učit pravidelně a docela i hodně..... Jinak se mi na gymnáziu líbí, na základní škole nás všichni pořád kontrolovali jako malé děti, a ještě k tomu nás strašili, že na gymnáziu je to hrozné, že se zde každý jedničkář zhorší na trojkaře a dvojkaři propadnou. Jsem ráda, že to není pravda....

Mám ale i jednu velkou výtku. Nelíbí se mi, že tady hodně lidí začíná kouřit. O přestávkách se schovávají před školou žáci různých věkových kategorií....

Snad každý by odpověděl, že největší změnou je styl i obtížnost učení. Není to ale záporná

věc, které by se měl student při přestupu na gymnázium bát. Pro náš budoucí život je těžší studium mnohem lepší než pouhé povalování se na základní škole, mnohdy jsem měla pocit, že jsem byla jediná, kdo poslouchal výklad, zatímco ostatní doslova lezli po stropě...

I spolužáci jsou tady mnohem lepší, vědí, co chtějí, o přestupu na gymnázium rozhodovali sami, nikdo je k tomu nenutil, proto berou i větší náročnost učiva jako věc, kterou si dobrovolně vybrali, zjistili, že jediná, pro koho se učí, jsou oni sami. Opravdu musím říct, že moji spolužáci jsou to nejlepší, co mě na gymnáziu potkalo. Zjistila jsem, že na světě neexistují jen nafoukaní žáci, ale i normální studenti, kteří se smíří s tím, že budou ve škole poslouchat učitele a doma se donutí učit, ač se jim nechce, protože si uvědomují, že učení jim pomůže do života, naučí se soustředit a donutí se k práci.....

Žáci 8. B – první ročník šestiletého studia

BOHA OMLOUVÁ JEN TO, ŽE NEEXISTUJE

Pokud někdo řekne, že Boha omlouvá jen to, že neexistuje, tak tomu nemusí nutně věřit. Většina lidí by to řekla jen z "hecu". Ale takového člověka, který by to řekl a věřil tomu, myslím neznám.

Takového člověka bych asi litovala. Přece jen každý aspoň trochu pochybuje a neví, jestli Bůh je nebo není. A kdyby tuto větu někdo myslel vážně, tak se asi musel hodně zklamat. Vážně nevím, jak by se ten člověk cítil. Já o sobě mohu říct, že jsem věřící. Jako malá jsem chodila do kostela, pak jsem šla do školy, měla kroužky a jiné zájmy, proto musel jít kostel stranou. Když jsem do něj znovu vkročila, tak vždy jen z donucení babičky, mamky nebo jiných. Už jsem si zkrátka nemohla sama sebe představit v kostele, ale nikdy jsem neřekla, že by Bůh nemohl existovat. Pak jsem po dlouhé době zase začala pravidelně chodit do kostela a mohu říct, že mít se na koho obrátit v jakoukoliv hodinu s jakoukoliv prosbou, je pro mě velmi potěšující. Vždy v sobě máte něco jako je Bůh, mimozemšťané, Budha nebo co já vím. Bez toho by to nešlo. Už jenom v našich dějinách je Bůh nesmazatelně zapsán. A neznám člověka, který by na Boha aspoň jednou týdně nemyslel. Už jen tím, že třeba řekne OMG nebo někdo úzkostlivě zvolá Panebože. Já vím, že je to jen automatická reakce, ale vážně to každý z nás říká docela často. A když jsme byli malí, tak si každý představoval Ježíška a andělíčky. A když někdo umřel, tak bylo přeci jen snesitelnější vědět, že se s ním jednou setkáme na nadýchaném obláčku a budeme si spolu hrát. Babička mi do teď vypráví, že když jí umřela maminka, tak za ní přišel můj bratr a ptal se jí, kdy bude moci prababičku zavolat tím "nebeským" telefonem. Já jsem si zase představovala, že do nebe se jde po Černé věži nahoru a pak se z ní přeskočí na obláčky a jste v nebi.

Každý z nás, když se řekne Bůh, si něco představí. Každý z nás má aspoň malinkatý obrázek vytvořený naší fantazií. Ať už si Boha vybavíte jako ze Simpsnových nebo nějakou postavu z počítačové hry, která vám otevře bonusový level, tak máte pro slovo Bůh asociaci a v koutku duše věříte, že nejste sami.

Kristýna Válková, 2. ročník

ZAVŘETE OČI, ODCHÁZÍM ...

Těmito slovy se Oldřich Nový kdysi sladce sloučil ve starém českém filmu s Adinou Mandlovou. Jen tato krátká věta, letmý náznak polibku – a byl pryč. Ach, pane Nový, co jste to jen způsobil. Jen tak jste odešel od své milenky, a přece pro ten jediný den stálo za to žít. To na mě, pokud si chci hrát na kavalíra z první republiky, čeká nesnadný úkol, když místo překrásné Adiny na mě pomrkává naše gymnazijní budova. Jak mám říct té dlouholeté družce, která mě den co den zaměstnávala a které jsem věnovala tolik svého času, že teď, právě teď odcházím? A ještě ke všemu se ona nesmí dívat?

Zavři oči, odcházím! Nic se nestane. Budova zůstane budovou, ta se o mé odcházení nezajímá. Věřím však, že v jejích útrobách jsou lidé, kteří rádi oči zavřou, ale i takoví, kterým možná budu chybět. Co mě však zajímá, je právě práce s očima. Maminka mi totiž vždycky říkala: „Dobře poslouchej a měj oči otevřené!“ Což o to, já jsem se snažila, ale jak učení a povinností přibývalo, klesala občas má víčka níž a níž, až se párkrát zavřela úplně. Učitelé ale byli taktní a opatrně mě probudili. Sami totiž nebyli až tak ostražití, s očima dokořán. Když je nezavírali úplně, občas je trochu přimhouřili - třeba hned na začátku prvého. Byli jsme přeci nováčci.

Když jsme se pak takříkajíc otrkali, jejich oči se na nás opět upřely, aby se v nich mohly zračit nové vznikající intelektuální hvězdy. A hvězdy se ukázaly: některé zazářily a zhasly, některé jen sem tam bliknou, jiné svítí čím dál silněji, ale všechny si přejí totéž: aby nad nimi občas bylo oko přimhouřeno. Stejně ale víme, že až přijde to velké finále, oko na nás bude soustředěně hledět a požadovat precizní výkon.

Když tohle všechno shrnu, má družko, proč stálo za to den po dni pro tebe zavírat a otvírat oči? Snad pro ten nedostatek spánku? Proto, abych tu mohla házet po někom očkem, ať už otevřeným nebo zavřeným? A kdo bude tím, co zavře své oči, až přijdu a řeknu: “Zavřete oči, já odcházím?” Budu se muset zachovat jako Oldřich Nový. Celou tu dobu jsem oči zavírala, ale až bude pronesena tato věta, snad se najde někdo, kdo oči zavře, možná i slzu zamáčkne (pokud se tedy poslepu trefojí). Ale mé oči budou muset zůstat otevřené. Ne že by v nich nebyly slzy, to neříkám, ale já musím najít cestu ven a nezakopnout při tom – poslepu se totiž špatně odchází.

Petra Brabcová, IV. ročník

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE A OLYMPIÁDY

ÚSPĚŠNÁ ATLETICKÁ SEZÓNA

Čtyřboj družstev

Poprvé v historii školní atletiky se uskutečnil čtyřboj družstev. Zúčastnili jsme se v kategoriích mladší žačky a starší žačky.

Soutěžilo se ve sprintu na 60m, skoku do dálky nebo výšky, hodů míčkem nebo vrhu koulí a vytrvalostním běhu (ml. 600m, st. 800m).

V pětičlenném družstvu absolvují všichni závodníci všechny disciplíny, výkony se budují a celkový součet za družstvo určuje pořadí škol. Naše reprezentantky dosáhly obrovského úspěchu v konkurenci škol celého okresu, kdy starší žačky obsadily celkové 2. místo a mladší žačky celou soutěž vyhrály!

Všem patří veliká pochvala i proto, že víceboj probíhal v nepříjemném počasí a děvčata bojovala i v lijáku s maximálním nasazením.

MI. žákyně

Kristína Mrázová
Klára Šrámková
Štěpánka Reschová
Kristína Švancárová
Vlasta Dvořáková

St. žákyně

Vladimíra Berná
Aneta Viktorová
Kristína Matoušková
Kateřina Koudelková
Anastázie Pustovalová

I. Berková, vyučující TV

POHÁR ROZHLASU

Na jubilejním 40. ročníku Poháru rozhlasu v atletice zaznamenali reprezentanti Gymnázia Český Krumlov historický úspěch. Ve všech vypsáních kategoriích se umístili na stupních vítězů. Starší a mladší žáci nenašli v celém okrese konkurenci a postoupili na krajské kolo do Tábora, kde v ještě silnější konkurenci obsadili výborné třetí, respektive šesté místo. Ovšem ani děvčata nezůstala pozadu. Starší dívky skončily na bronzové pozici a mladší ještě o stupínek výše, tedy stříbrné. Všem atletům a atletkám ještě jednou gratuluji a děkuji za vzornou reprezentaci naší školy.

P. Syrový, vyučující TV

„BRAMBORA“ Z KRAJSKÉHO KOLA BASKETBALU DÍVEK.

Na basketbalový vandr do Mekky jihočeského dívčího basketu vyrazilo 9 děvčat z kvarty a 9.B. Ve strakonické hale nás přivítaly soupeřky z dalších šesti měst jihočeského regionu, vesměs sportem zocelené kolektivy.

Hned první zápas sehrála děvčata s horkými favoritkami celého turnaje, ZŠ Borotín.

Nerozehranost a díky tomu i malá úspěšnost střelby znamenala porážku 24:6 a velké nervy před dalším utkáním se ZŠ O. Nedbala České Budějovice, ve kterém se hrálo o postup ze skupiny. A tady zařadovaly emoce, nasazení a také trochu štěstí a celé dohromady to dalo výhru 8:4! Postup ze skupiny byl náš, čekaly nás holky ze Strakonice, basketbačky, favoritky.

Semifinále bylo jednou velkou zkušeností, jak se hraje basket na republikové úrovni. Dostali jsme „klepec“ a čekal nás zápas o třetí místo a proti házenkářské tlupě z Jindřichova Hradce.

Zápas o třetí místo jsme po obrovském boji nakonec prohráli, ale byla to perfektní podívaná. V druhém poločase jsme výsledkově Hradečáčky přehrály a škoda jen, že zápas netrval déle....

Co říci na závěr??? Skončili jsme čtvrtí, ale v nevypsané kategorii - BASKET PĚVECKÝCH SBORŮ - jsme excelovali!!!!

Díky, děvčata. Hrála jste parádně!

Roman Kneifl, vyučující TV

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE A OLYMPIÁDY

V letošním školním roce jsme se zúčastnili mnoha sportovních soutěží. V konkurenci základních a středních škol jsme dosáhli celé řady úspěchů. Tady jsou některé z nich.

VÝSLEDKY:

III. a IV. kategorie

(prima – kvarta, 8. – 9. ročník)

OKRSKOVÁ KOLA

CHLAPCI

Florbal	IV.	1. místo
Florbal	III.	3. místo

OKRESNÍ KOLA

DÍVKY

Atletický čtyřboj	III.	1. místo (podrobnosti jinde)
-------------------	------	------------------------------

Okresní olympiáda v plavání	III.	1. místo
Okresní olympiáda v plavání	IV.	1. místo
Košíková	IV.	1. místo
Atletický čtyřboj	IV.	2. místo (podrobnosti jinde)
Pohár Rozhlasu	III.	2. místo (dtto)
Pohár Rozhlasu	IV.	3. místo (dtto)

CHLAPCI

Pohár Rozhlasu	III.	1. místo (podrobnosti jinde)
Pohár Rozhlasu	IV.	1. místo (dtto)
Okresní olympiáda v plavání	IV.	2. místo
Florbal	III.	3. místo

REGIONÁLNÍ KOLA

DÍVKY

Košíková	IV.	4. místo
----------	-----	----------

CHLAPCI

Pohár Rozhlasu	IV.	3. místo (podrobnosti jinde)
Pohár Rozhlasu	III.	6. místo (dtto)

V. kategorie

(střední škola)

OKRESNÍ KOLA

DÍVKY

Volejbal	1. místo
Okresní olympiáda v plavání	1. místo
Florbal	2. místo
Košíková	3. místo

CHLAPCI

Okresní olympiáda v plavání	1. místo
Volejbal	1. místo
Košíková	2. místo

REGIONÁLNÍ KOLA

DÍVKY

Volejbal

6. místo

CHLAPCI

Volejbal

Krajský přebor v plavání

1. místo

3. místo

Tento školní rok byl po sportovní stránce velice úspěšný. Proto bych závěrem chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na šíření dobrého jména naší školy na poli sportovním. Jsem rád, že naši žáci a žákyně jsou také dobrými sportovci.

F. Ziegelbauer, učitel Tv

A NA ZÁVĚR DVA DOPISY:

První dopis je příspěvkem třídního 13. B RNDr. Stanislava Waldaufa, přednesený po ukončení ústních maturitních zkoušek:

Moje milé děti!

Obvykle jsem k vám mluvil z patra, bez přípravy. Dnes mi promiňte výjimku. Velmi nerad píši, ale vzhledem k tomu, že se budu loučit jako matematik statistikou, dám přednost písemnému projevu.

Během šesti let na našem gymnáziu jsme společně prožili přibližně 900 hodin matematiky, 500 hodin fyziky a 50 hodin fyzikálních cvičení. Ti, kteří si zvolili ten nejkrásnější volitelný předmět, si mohou připočítat dalších 500 hodin matematiky. Mnozí z vás přidají i 60 hodin opakovacího matematického semináře. V součtu to znamená více než 2000 vyučovacích hodin.

Neodpustím si malou relativistickou vsuvku. Uvážíte-li, že délka vyučování je pro studenta 6 hodin denně, jedná se o 333 dní, tedy 67 týdnů, což je pro vás těsně přes 1,5 školního roku. Z hlediska učitele při úvazku 21 hodin týdně se jedná o 95 týdnů, tedy skoro dva a půl roku.

Za tu dobu se dá naučit spousta věcí. Snad si z těchto hodin něco odnáší každý z vás. Já se například naučil, že písemky nelze psát 1. vyučovací hodinu, neboť studenti se učí do pozdních hodin a ráno nestíhají. Písemku však nelze nechat ani na odpolední hodiny. Vysoká nemocnost naší mládeže způsobuje odchod studentů k lékařům.

Také jsem pochopil, že i třídní kniha může mít absenci. Nemá smysl ji řešit do 24 hodin, ona sama vyplave. Avšak pro jistotu jste mě naučili důslednosti – pravidelnému kopírování. Na tomto místě mi dovoluji speciální poděkování Janě Mrázové za osobní ochranu třídnice a samozřejmě i za častou a velmi dobře zvládnutou roli mé osobní asistentky.

Nechci se v tomto dopisu rozepisovat o vašem studijním úsilí a úspěších. Tomu jsme se věnovali v třídnických hodinách. Ty jsem mimochodem nescítil. Snad bych jen pogratuloval těm, kteří dokázali kráčet po celou dobu studia s vyznamenáním: Daně Bartošové, Báře Ježkové a především Tereze Hrubéšové, která měla vždy samé výborné a vyhrála všechny možné soutěže a olympiády. Zatímco učitel vždy hledá, co student umí, u Terezy bylo téměř nemožné najít něco, co by neuměla.

Rád bych se zmínil o studijních soustředěních. A nebylo jich málo. Hned to první v Srní na Šumavě mi přineslo jedinečný pedagogický triumf – studenti prosíci, aby směli jít spát před večerkou, a vedoucí chaty nevěřící, že máme tak hodné studenty. Jen my jsme věděli, že je to naprostým vyčerpáním z túr. Však jste mi to v Jeseníkách orientačními cedulkami pěkně vrátili. Třetí soustředění – lyžařský kurz v Krkonoších – jste jediné absolvovali beze mne. Poslední horský pobyt patřil opět turistice Šumavou (Zátoň u Boubína).

V desítku jsem se poprvé odvážil vás vzít do města, raději však bezpečně vzdáleného –

do Liberce na přírodovědní kurz. První polovinu pobytu na naší škole jsme zakončili v Katalánsku. To byl asi zlatý hřeb našich soustředění. Je těžké se o něm nerozepisovat víc. V jedenáctce jsme se zaměřili na jižní Moravu. Nejprve to byl Moravský Krumlov s Brnem a Dukovany, pak Moravský kras.

Celá Černá Hora ještě dnes pláče, že nevyšel náš druhý zahraniční výlet. Je to velmi krásná oblast a vy si odnášíte domácí úkol – doplnit si její poznání.

Na závěr dvanáctky jsem se vám pokusil stačit na vodě, na kole i v turistice, ale zahanbili jste mě v adrenalinových sportech. Neváhal jsem vám to vrátit na posledním kulturně-historicko-muzejním kurzu v Praze, kde jsem objednal opravdu zničující počasí a nenechal ani chvilku oddechu. Přesto si myslím, že to byla pěkná a důstojná tečka za společnými výlety a soustředěními.

Seřazením všech soustředění do řady získáme dva měsíce – tedy celé prázdniny. Připočtením této doby k času společně strávenému ve škole mi vychází více než 10 milionů společných sekund. A to jsme nezapočítávali maturitní týden.

Krátce vzpomenu i váš maturitní ples. Tam jste mi dali silně pocítit svou nabývající dospělost a zaslouženě získali Waldaufovy ceny. Dokonce jsem vám tam slíbil, že vás už nebudu oslovovat děti. Dnes jsem to však v úvodu porušil. Chtěl jsem tím oslovením zdůraznit svou trvalou citovou vazbu k vám. Vždy vás rád uvidím a vždy se budu radovat z vašich úspěchů podobně jako vaši rodiče.

Často jsem vám přál krásný a úspěšný den. Teď vám přeji krásný a úspěšný život!

RNDr. Stanislav Waldauf

Druhý příspěvek je pro pana Václava Dolanského. Pan profesor Dolanský se rozhodl odejít do penze. Děkujeme mu všichni za jeho vynikající práci středoškolského učitele matematiky a deskriptivy a za skvělé a promyšlené vykonávání funkce zástupce ředitelky gymnázia. O následující slova jsme požádali jednoho z jeho bývalých studentů Štěpána Smolena:

Milý pane profesore,

odcházíte a mě požádali o chvalopis (spíše požádaly, neboť obě byly ženy). Jsem z tohoto úkolu víc než trochu v rozpacích – mělo by se Vám dostat oslavné řeči spíše z úst někoho, kdo si před světem vydobyl nějakých zásluh a ne jen od nezasloužilého ex-studenta, navíc takového, který matematiku vždy vnímal spíš se zdvořilým odstupem a bázni.

Nicméně stalo se, a když už jsem byl k chvále vyzván, chválit budu – dokonce i za tu matematiku. Vzpomínám totiž, že jsem se i jako bytost nadaná jen jednostranně, a to humanitně, přihlásil k Vám na dobrovolný matematický seminář. Dokázal jste mě svým charismatem tehdy přesvědčit, že se jedná o obor dostatečně poetický, aby mě zaujal. Nevím, komu jinému by se něco takového podařilo. I na ekoturistický kroužek jste uměl zlákat duše podobné.

Ptám se proč. Čím jste nás přitáhl – nás, kterým ani pro určování květin srdce neplanulo (a kteří teď po letech dokážeme rostliny dělit nanevýš podle barev)? Čím jste nás tehdy oslovil a jaké jste zanechal stopy?

Někdo by ve Vás vyzdvihl především Dolanského-matematika, Dolanského-floristu, Dolanského-organizátora skvěle promyšlených studijních pobytů nebo Dolanského-pedagoga a ocenil by způsob, jak jste svým studentům dokázal předat znalosti a dovednosti. Taková chvála by byla jistě pravdivá, ale nedostatečná. Mnozí Vám vděčíme za víc. To, čím jste nás přitáhl do ekoturistáků a kursů deskriptivní geometrie bylo často především svědectví, které jste vydával, svědectví o hodnotách přesahujících bezprostřední úspěch a zisk. Učil jste lidi snít o něčem víc než o právech a ekonomce a na to se těžko zapomíná. Učil jste spíš příkladem než slovy, a když už slovy, pak jste za nimi stál i svým životem.

Znalosti jsou dobré, ale přemýšlivý člověk se nakonec může leccemu naučit sám z knih. Doprovázení učitelem je na této cestě užitečné, ale ne nepostradatelné. Kdo umí číst a má trochu rozumu a vůle, nepotřebuje chodit do školy, aby se dostal na vysokou. To, co je však bez učitelů nenaučitelné, co se nenacvičí bez důvěryhodných svědků, jsou životní hodnoty. Nikdo se nestane spravedlivým, čestným, vytrvalým a věrným jen z učebnic. Každý zde potřebuje lidský vzor – takový, díky němuž by se dokázal nadchnout pro krásu života, jehož ideálem je služba.

Právě skrze takové příklady se v dospívajícím člověku buduje cesta k budoucímu *povolání*, ne jen k *zaměstnání*, které by bylo pouze čas vyplňujícím prostředkem k získání peněz a společenského postavení. Kdo jiný než lidé, kteří své povolání našli, nám může být ukazatelem k tomu našemu?

To učitelské je zvláště krásné – alespoň pokud není redukováno na pouhé pragmatické zahlcování studentských hlav informacemi, které by jednou zaručily úspěch na trhu práce. Nadchlo mě právě učitelství, jak jsem je viděl u vás. Byla to celostní lidská formace – učili jsme se s vámi ptát nejen na všechna ta běžná „kdo, co, kdy, kde, jak“, ale i na základní, životní orientaci určující *proč* a *nač*. Zpětně si uvědomuji, jak pro mě byly na střední i na vysoké škole důležité právě skutečné učitelské osobnosti a že kontakt s nimi mi dal mnohem víc, než jen tu sumu znalostí, které jsem díky nim ovládl (a často zas úspěšně zapomněl).

Učitel, který by svou práci byl ochoten žít jako povolání, je dnes ohroženým druhem. Vlastně to platí o povoláních obecně. Na jejich místo nastoupil ideál flexibility čili těkavosti - a za schopného je považován ten, kdo co nejpřízpůsobivěji zvládne co největší záběr činností. Hloubka je nahrazována šíří. Učitelství samo je pak často vnímáno jako znouzectnost, jako záloha pro méně úspěšné („Nedostal jsem se na XY, půjdu na pedák.“). Ubývá tak těch, kdo by práci gymnaziálního profesora vnímali jako svůj životní úkol, a narůstá počet osob ve školství jen zaměstnaných. Ale jak potom může student najít své místo, své vlastní poslání, když je obklopen pedagogy, kteří je sami neznají?

Tím více jsem vděčný za těch pár skutečných učitelských vzorů uprostřed těch, kdo mě jen zásobili informacemi. Ani nežádám, aby taková jako Vy byli všichni, stačí jich pár, ale jsou nenahraditelní, jsou jako kvas v těstě. Slouží jako ukazatele na prvních velkých životních

křížovatkách. A je jedno, zda nás učí matematiku nebo zeměpis. Nadšený, spravedlivý, o životy svých studentů se zajímající matematik, bude formovat nejen dobré adepty matfyzu, ale třeba i lékaře a historiky. Pomáhá ve studentech na svět jejich vlastnímu povolání, nenucuje své.

Když na Vás jako na učitele vzpomínám, nemyslím tolik na algebru jako na Vaši spravedlnost při hodnocení písemek, Vaši ochotu dávat studentům druhé šance nebo třeba (a to především) na Vaši vytrvalost ve věcech, které mají smysl, i když zrovna nebylo vidět bezprostřední výsledky. Byly doby, kdy na ekoturisták chodívali tři lidé a těch, kdo četli nástěnky v prvním patře nemohlo být o moc víc. Obojímu jste se však věnoval se zápallem číslným navzdory.

Vážím si Vás tím víc, že to vše děláte, aniž byste se mohl těšit nadějí, že kdy v plnosti spatříte výsledky svého snažení. Učitel je jako zahradník, který zasévá a vidí růst první výhonky, ale plody už nezahledne - a i kdyby ano, nemůže si být jist, nakolik je jejich plnost jeho vlastním dílem. Jeho vliv je skrytý - formuje člověka a toho nelze dopsat jako román nebo dostavět jako dům. Učitel se nemůže se zalíbením kochat dílem, které zanechal příštím generacím - na to je příliš skrytý. Tato nejistota o velikosti a účinnosti vykonaného vede pedagogy k pokoře, která je u režisérů a architektů o poznání vzácnější. Obdivuji se učitelům, kteří se ve svém povolání zcela stravují pro druhé, aniž by poznali uspokojení z hotového díla. Ty, pro které je učení jen obživou a zaměstnáním chápu, ale jsem rád, že jsem nepotkal jen takové.

Viděl jsem před časem starý hollywoodský film *Život je krásný* (1946). Jeho hrdina George Bailey si v osmnácti naplánuje, že se stane světoznámým architektem. O pár desítek let později je však stále „jen“ vedoucím záložny v rodném městě. Ohledy na druhé, kteří ho potřebovali, mu nedovolily domov opustit. A George Bailey - vida propast mezi snem a skutečností - si skoro zoufá. Ale jak tak propadá chmurám nad zmarněným životem, zjeví se mu (nestandardně vypadající) anděl a ukáže mu, jak by městečko Bedford Falls vypadalo, kdyby nikdy nežil. Dostane se mu toho, co je pro nás ostatní tajemstvím - aby viděl dopad svých sebenepatrnějších rozhodnutí na okolní svět. A protože to byla rozhodnutí převážně nesobecká a neokázale dobrá, proměnila mnohé životy kolem. Mnohé lidi zachránila před chudobou, potupou a samotou.

Byl bych rád, kdybyste směl spařit něco podobného - kdybyste alespoň na okamžik zahlédl, jak by vypadalo město Český Krumlov a jak zdejší gymnázium, kdyby nebylo těch desítek let Vaší služby. Doufám, že jednou - byť toto jednou není představitelné v těsných hranicích tohoto života - všechny dosud neznámé plody svého snažení uvidíte.

Sám mohu přijít s jedním konkrétním příkladem Vašeho vlivu: určitě nejsem jediný z Vašich odchovanců, komu sloužíte jako „posilovač svědomí“. I léta po ukončení gymnázia si kolikrát při důležitém rozhodování pomyslím: „Co by tomu asi říkal Dolanský,“ a v duchu s Vámi pak diskutuji.

Tento psaný povzdech nad Vaším odchodem do důchodu rozhodně nemá být předeherou k nekrologu. Věřím, že Vaše další léta budou stejně plodná jako ta předchozí - i když třeba

jinak. Pokud ubude činnosti navenek a organizačního shonu, možná to bude znamenat příležitost obrátit pozornost dovnitř a pokračovat v cestě. Do všech poutí vnitřních i vnějších Vám jménem všech vděčných bývalých studentů držím palce.

Štěpán Smolen, absolvent Gymnázia Český Krumlov

Děkuji všem, kteří se podíleli na sestavení této výroční zprávy, zejména učitelům a žákům školy za jejich příspěvky.

Jana Cipínová

Červen 2010

**VYDALO ŘEDITELSTVÍ GYMNÁZIA V ČESKÉM KRUMLOVĚ,
CHVALŠINSKÁ 112,
381 01 ČESKÝ KRUMLOV, TEL. 380 711 349**

**SAZBU A TISK PROVEDLA TISKÁRNA POSEKANÝ,
Lannova tř. 8, 370 01 České Budějovice
Tel./fax. 387 312 242, e-mail: jposekany@iol.cz
www.posekany.cz**